காதல் நிலவே

1

வானவீதியில் சிதறிக் கிடந்த வெள்ளிக் காசுகள் யாரும் வந்து எடுக்காமல் கேட்பாரற்றுக் கிடந்தது. சற்று தூரத்தில் நிலா காவலுக்கு நின்றிருந்ததாலோ... என்னவோ?

சித்ரா அந்த நட்சத்திரங்களை எண்ண ஆரம்பித்து முடியாமல் சோர்ந்து போனாள்.

பரந்து விரிந்த மொட்டை மாடியில் பெட் ஷீட்டை விரித்து பார்த்து படுத்திருந்த சித்ராவை தைரியமாய் தொட்டு அபிஷேகம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தது தென்றல் அவளுக்கு எப்படி முழு நிலவு நாளில் இது மாதிரிப்படுத்துக் கொண்டு முகத்திற்கு நேரே... முடிவே இல்லாது ஹாவென விரித்திருக்கும் வானத்தை அலுக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கப் பிடிக்கும். அங்கங்கே கூட்டம் கூட்டமாய் தனித்திருக்கும் நட்சத்திரங்களைப் பார்க்கும் போது... கல்லூரியில் மாணவிகள் கும்பல் கும்பலாய் கதையளப்பது தான் நினைவிற்கு வரும்!

சிறிய வயதில் அவள் பாட்டி சொல்லியது நினைவிற்கு வந்தது.

"செத்தவங்க... நட்சத்திரமா மாறி வானத்தில போயிடுவாங்க..."

"அப்ப நீயும் நட்சத்திரமா மாறிடுவியா பாட்டி?"

"காலநேரம் வந்தா... நானும் மாறிடுவேன்!"

"அப்ப நான் மொட்டை மாடியில வந்து நிக்கறேன்... அங்கேர்ந்து என்னைப் பார்த்து சிரிக்கிறியா?"

"உன்னைப் பார்த்து சிரிக்காம வேற யாரைப் பார்த்து சிரிக்கப் போறேன்? கண்டிப்பா சிரிப்பேன்!"

"அப்ப... சீக்கிரமா நீ நட்சத்திரமா மாறிடு பாட்டி!"

"அடிப்பாவி... அதுக்காக என்னை சீக்கிரமா சாகச் சொல்றியா?" என்று பொய்க்கோபம் காட்டிய பாட்டி அந்த... வந்த ஐந்தாறு மாதத்தில் இறந்து போனாள்.

இறந்து அன்றிரவே...மொட்டை மாடிக்குச் சென்று நட்சத்திரக் கூட்டத்தில் பாட்டியைத் தேடினாள்.

அவளால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

கண்சிமிட்டுகிறதே தவிர எந்த நட்சத்திரமும் பாட்டியைப் போல் சிரிக்கவில்லை. இந்தக் கவலையே பெருங்கவலையாக மாறி அழ ஆரம்பித்தாள் சித்ரா.

அம்மா இறந்த துக்கத்தில் இருந்த வீரராகவன் சித்ராவின் புலம்பலைக் கேட்டு அழுவதா, சிரிப்பதா என்று புரியாமல் விழித்தார்.

"இல்லேடா கண்ணு! வானம் ரொம்ப தூரத்தில் இருக்கிறதால... அவ்வளவு சீக்கிரம் அங்கே போயிட முடியாது. அதுவும் நம்ம பாட்டிக்கு வேகமா நடக்க வராதில்லே... அங்கே போய் சேர ரொம்ப நாளாகும்!"

"ரொம்ப நாள்னா... பத்துநாள் ஆகுமா?"

"இல்லேம்மா... பத்து வருஷம் ஆகும்."

"ப்பா... அவ்வளவு நாளாகுமா?" என்று மலைத்துப் போனாள் சித்ரா.

அதற்கடுத்து சில வருடங்களிலேயே குழந்தைத்தனம் மறைந்து, வயது ஏற ஏற... பாட்டி சொன்னதெல்லாம் பொய் என்று உணர ஆரம்பித்தாள்.

நட்சத்திரங்கள் அத்தனையும் துணைக்கோள்கள் என்று ...ப்பு டீச்சர் பாடம் நடத்தும்போது தான் சித்ராவுக்கு உண்மை தெரிந்தது.

பழையவைகள் நினைவிற்கு வர... வாய்விட்டுச் சிரிக்க ஆரம்பித்தாள். அந்தச் சிரிப்பு ஜலதரங்கம் வாசிப்பது போலிருந்தது.

"என்ன சித்ரா... தனியா படுத்துக்கிட்டு சிரிச்சுக்கிட்டிருக்கே?" மாடியேறி வந்த அண்ணி கேட்டுக் கொண்டே வந்தாள்.

அவள் கையில் பால் தம்ளர் இருந்தது.

"ஒண்ணுமில்லே அண்ணி! பாட்டியை நினைச்சுக் கிட்டேன். சிரிப்பு வந்தது!"

"அந்த நட்சத்திரக் கதையா?" குறும்பாய் கேட்டாள் வசந்தி.

"அதே தான்!" என்றாள் சிரிப்பை அடக்க முடியாமல்.

"சரி... சிரிச்சது போதும்! நேரமாகுது... எந்திரிச்சி கீழே வா... போகலாம்" என்றாள் பால் தம்ளரை நீட்டியபடி.

அதை வாங்கி ஒரே மூச்சில் குடித்து விட்டு வைத்தாள்.

"நீங்க... போங்கண்ணி... நான் அப்புறமா வர்றேன்"

"ம்ஹூம்... அதெல்லாம் முடியாது. காத்து சிலுசிலுன்னு இருக்கு. உனக்கு லேசா சளிபிடிச்சாலே.. காய்ச்சல் வந்துடும். போதாதுக்கு இந்த கட்டில்ல படுத்தா பாடி ஹீட்டாயிடும். உனக்கு கண்ணெல்லாம் பொங்கிடும்... மொதல்ல எந்திரி"

"ப்ளீஸ் அண்ணி!"

"ப்ச்... என்ன பிடிவாதம் இது? நேரத்துக்கு தூங்கப் போக வேணாமா? இன்னும் ரெண்டு நாள்ல காலேஜ்ல அழகிப் போட்டியில் கலந்துக்கப்போறே... இப்படி தூங்காம விழிச்சிருந்தா... கண்ணுக்குக் கீழே கருவளையம் விழுந்துடும். உன் பாட்டியை இன்னொரு நாள் பார்த்துக்கலாம்... வா கீழே!" அன்புக் கட்டளையோடு கையைப் பிடித்து அழைத்துப் போனாள்.

"உங்களுக்கு இயற்கை அழகை ரசிக்கிற ரசனையே இல்லை அண்ணி!" என்றாள் குற்றம் சாட்டும் குரலுடன்.

"அதான்... உன்னை ரசிக்கிறேனே...அது போதாதா?"

"நான் என்ன அவ்வளவு அழகா?"

"இல்லையா பின்னே?"

"நிஜமாவா?" கண்களை படபடவெனக் கொட்டினாள் சித்ரா.

"நம்பிக்கையில்லேன்னா..கண்ணாடியில போய்ப் பார்த்துக்க... எனக்கு தூக்கம் வருது. குட்நைட்?" என்ற வசந்தி அவள் கன்னத்தில் முத்தமிட்டு விட்டுத் தன்னறைக்குச் சென்றுவிட்டாள்.

"என்ன சித்து... இன்னுமா படுக்கலே?" செல்லமாய் ...த்த அப்பா... ஹாலில் டி.வி.யில் படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"நீங்களே இன்னும் படுக்காம படம் பார்த்துக்கிட்டி...ங்க..."

"எனக்கென்னமா? வயசானவன்... ஆண்டு அனுபவிச்...க. ஆனா, இந்த அழகுப் பொண்ணுக்கு.. உடம்புக்கு ...காய்ச்சல், தீய்ச்சல்னு வந்துட்டா... என்னால தாங்கிக்க முடியாது ...த்தி!"

"அதுக்காக? நீங்க மட்டும் காய்ச்சல், அது இதுன்னு ...த்தா... என்னால தாங்கிக்க முடியுமா? போங்கப்பா...போய் ...டுங்க!"

மகளின் ஆதுரமான பேச்சிற்கு செவிமடுத்த வீரராகவன் சித்ராவின் தலையை அன்பாய் கோதி.. சிரித்தபடி டிவியை அணைத்து விட்டு படுக்கப் போனார்.

"வீட்லே... அத்தனை பேர் சொல்லியும்... கேக்காம உட்கார்ந்து படம் பார்த்தீங்க. இப்ப உங்க செல்லப் பொண்ணு சொன்னதும்.. பட்டுனு ஆஃப் பண்ணிட்டு வந்துட்டீங்க?" பொய்க் கோபத்துடன் கணவனிடம் கேட்டாள் பங்கஜம்.

"அவ சொல்லி நான் எதைக் கேக்கலே பங்கஜம்? ஏன் நீ... மட்டும் என்ன... அவளுக்கு பச்சைக்கலர் பிடிக்காதுன்னதும் அந்தக் கலர்ல புடவை அணியறதையே ஒதுக்கிட்டியே... இ... எப்படியாம்?"

"ஆனாலும், என்னைவிட ஓவரா, அவ சொல்லுக்கு உ... தலைதான் ஆடுது!"

"குட்மார்னிங்! என்ன... இவ்வளவு சீக்கிரம் குளிச்சு முடிச்சாச்சா?"

"உனக்குத்தான் ஏழு மணி வரை பொழுது விடியலை... எல்லோருக்குமேவா விடியாது? நேரமாகுது... போய் குளிச்சிட்டு வா! அப்புறம் நான் இப்ப என் யுனிஃபார்மை அயர்ன் பண்ணப் போறேன். உனக்கு ஏதாவது அயர்ன் பண்ணனுமா?"

"ஆமா சுபி! நான் மறந்தே போய்ட்டேன். அந்த பிங்க் கலர் சுடிதாரை அயர்ன் பண்ணனும். ப்ளீஸ்... பண்ணிடு...!" அவள் மோவாயைப் பிடித்துக் கெஞ்சினாள்.

"விடு விடு... ரொம்ப ஐஸ் வைக்காதே! போ... குளிச்சிட்டு வா!" சிரித்தபடி உள்ளே வந்த சுபத்ரா... ப்ளஸ்-டூ மாணவி. அழகான பெண்தான். ஆனால் 'அட' என்று சித்ராவைப் போல பிரமிக்க வைக்கும் அழகல்ல.

"இன்னும் கொஞ்சம் பொங்கல் வைக்கட்டுமா மாமா?" வசந்தி கேட்டாள்.

"வேணாம்மா... போதும்! சுபி... சீக்கிரம் சாப்பிடு. நேரமாகலே? ஆமா... சித்ரா எங்கே? இன்னும் காணோம்?"

"வந்துக்கிட்டே இருக்கேன்!" நளினமாய் நடந்து வந்து அப்பா பக்கத்தில் அமர்ந்தாள்.

"என்ன டிபன் அண்ணி?"

"பொங்கல்... பிரமாதமாயிருக்கு!" என்றார் வீரராகவன்.

"என்னது பொங்கலா?" முகம் சுளித்தாள் சித்ரா.

தட்டை எடுத்து அவள் முன் வைத்த வசந்தி சிரித்தாள்.

"உனக்கு பொங்கல் பிடிக்காதுன்னு எனக்குத் தெரியாதா?" [illegible]னால... சித்ராவுக்குப் பிடிச்ச தேங்காய் பால் [illegible]யாப்பத்தை ஸ்பெஷலா செய்தேன்!" என்றபடி தட்டில் [illegible]றினாள்.

"வாவ்... அண்ணி தாங்க்ஸ் அண்ணி... லாட் ஆஃப் [illegible]ங்க்ஸ்!"

"ஒழுங்கா சாப்பிடு... இதுக்குப் போய் தாங்க்ஸா?" [illegible]ராவின் கன்னத்தை வலிக்காமல் கிள்ளினாள்.

"அண்ணி... இது ரொம்ப அநியாயம்? அதென்ன இவளுக்கு மட்டும் ஸ்பெஷலா இடியாப்பம்?" என்றாள் [illegible]பத்ரா.

"உனக்கு பொங்கல் பிடிக்கும்னு ஸ்பெஷலா பொங்கல் செய்தேன். அதுபோலத் தானேம்மா இதுவும்?"

"அப்ப... இந்த மாமாவுக்காக எதுவும் செய்யலை... அப்படித்தானே?"

"ஐய்யோ... அப்படியில்லே மாமா!" பதறினாள் வசந்தி.

"பதறாதேம்மா! இப்படி ஒரு காட்சி எந்த வீட்டிலும் பார்க்க முடியாது. உன்னைப் பார்க்க எனக்கு எவ்வளவு சந்தோஷமா இருக்கு தெரியுமா?" வீரராகவன் நெகிழ்ந்து போனார்.

"ஆனா, இந்த ரெண்டு பொண்ணுங்களையும் கெடுக்கறதும் இவதான்னு மறுக்க முடியாதே!" என்றபடி வந்தாள் பங்கஜம்.

"நானா?"

"நீயே தாம்மா! எங்களை விட ஓவரா செல்லம் கொடுத்து கெடுக்கறதே நீதானே! ரெண்டும் வயசுப் பொண்ணுங்க தானே? ஒரு துடைப்பத்தைக் கொடுத்து பெருக்கச் சொன்னா... செய்யத் தெரியுமா இதுங்களுக்கு?"

[illegible]

"ஆடட்டுமே... அதுல எனக்கென்ன கௌரவக் குறைச்சல்? நான் சித்ராவோட அப்பாவாக்கும்?"

"கலிங்கருக்கும், சுபத்ராவுக்கும் கூட நீங்கதான் அப்பா. அதை மறந்துடாதீங்க" என்றாள் கிண்டலாய்!"

கையை உயரத்தூக்கி கொட்டாவி விட்டபடி டிரஸ்ஸிங் டேபிள் முன் நின்றாள் சித்ரா.

நீளமான கண்ணாடி அவளின் முழு உருவத்தையும் காட்டியது.

தன்னை இன்ச் பை இன்ச்சாய் ஆராய்ந்தாள்.

'நிஜம் தான்... அண்ணி சொல்கிற மாதிரி நான் ரொம்ப அழகாகத்தான் இருக்கிறேன்!'

சித்ராவைப் பார்க்கும் யாருமே முதலில் மலைப்பது... அவளின் மலைப்பாம்பு போல் நீண்டிருக்கும் கூந்தலைப் பார்த்துதான். அந்தப் பரம்பரையிலேயே இந்தளவு நீளக்கூந்தல் யாருக்கும் கிடையாது. அடர்த்தியாய் கருகருவென முழங்காலைத் தொடுமளவு... நீளம்.

பால்கோவாவில் சிறிது மஞ்சள் பொடியைக் கலந்தது போல் நிறம். ரோஜா நிறத்திற்கு சற்றும் குறையாத ரோஸ்நிற உதடுகள். ப்யூட்டி பார்லர் செல்லத் தேவையில்லாத வளைந்த புருவங்கள். நாவற்பழத்தை பதுக்கி வைத்திருக்கும் விசேஷமான கண்கள்.

மெத்து மெத்தென்று நீளமான விரல்கள்... அதில் தொப்பி மாட்டியது போல் ஒரே சீராக வளர்க்கப்பட்ட நகத்திற்கு க்யூடெக்ஸ் அழகூட்டியது.

...பெண் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். இந்த ...ள் தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால்... ...உதாரணமாக சித்ராவைக் காட்டலாம்.

...படியொரு தேவதை!

...ராவின் மற்றுமொரு ப்ளஸ் பாய்ண்ட்... சிரித்துக் ...யேயிருக்கும் முகம். சிரிக்கும் போது... தொபுக்கென ...த்தில் விழும் குழி!

...ந்த சிரிப்பில் மயங்கித் தடுமாறி விழுந்தவன் தான் ...ந்தன். இன்னும் எழவில்லை. அது ஒரு தனிக் கதை!

...த்ரா அந்த வீட்டின் செல்லப் பெண்!

அம்மா, அப்பா, அண்ணன், தங்கை என அவள் மீது ...மாய் இருப்பது பெரிய விஷயமில்லை. ஆனால், வேறு ...ட்டுப்பெண், அந்த வீட்டிற்கு மருமகளாய் வந்த வசந்தி சித்ரா ...உயிராய் இருந்தது தான் அதிசயம்!

2

காலை மணி ஆறரை!

படுக்கையை விட்டு எழுந்த சித்ரா முதல் காரியமாய் கண்ணாடியில் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டாள்.

அப்போது தான் முகம் கழுவிவிட்டு வந்ததுபோல் ...ளபளத்தது!

கர்வம் மிளிர சிரித்தபடி வெளியே வந்தவள் மீது மோதிக் கொண்டாள் சுபத்ரா.

"ஹாய்... சித்து... குட்மார்னிங்!"

"படிக்கிற குழந்தைகளை வீட்டு வேலை செய்யச் சொல்லி கஷ்டப்படுத்தக் கூடாது அத்தை!"

"கிழிஞ்சது... இதுங்களா குழந்தைங்க? என்னால தாங் வளைக்க முடியல... நீயாவது வளைப்பேன்னு பார்த்தா என்னை விட மோசமா இருக்கே... ஆனா, ஒண்ணு வசந்தி. வீட்டுக்கு வீடு உன்னைமாதிரி ஒரு மருமகள் இருந்துட்டான்னா... பிரச்னைங்கற வார்த்தையே காணாமப் போயிடும்! பெருமையால் பூரித்துப் போனாள் பங்கஜம்.

"நீங்கள்லாம் என்கிட்டே காட்டற அன்பைதான் நான் திருப்பித் தர்றேன். இப்படியொரு கோவிலுக்கு மருமகளா அனுப்பி வைச்ச ஆண்டவனுக்குத்தான் நன்றியைச் சொல்லணும்!"

"இப்படி ரெண்டுபேரும் மாத்தி மாத்தி டயலாக் பேசிக்கிட்டிருந்தா... நான் எப்ப காலேஜுக்குப் போறதாம்? டி.வி.யில டிராமா பார்க்கிற மாதிரி இருக்குது!" என்றாள் கிண்டலாய் சித்ரா.

"உனக்கு எல்லாமே விளையாட்டுதான்! கலிங்கர் எங்கே? ஆபீஸ்க்கு நேரமாகலை?"

"டிரஸ் பண்ணிட்டார். ஏதோ முக்கியமான ஃபைலை பார்த்திட்டிருக்கார் வந்துடுவார்!"

"ஆபீஸ் வேலையை ஆபீஸோட முடிச்சிடணும். இங்கேயும் கொண்டு வந்து மாங்கு மாங்குனு வேலை செய்யணுமா?"

"எப்படியிருந்தாலும் அதை நான் தான் செய்தாகணும். அதை வீட்லே செஞ்சா என்ன? ஆபீஸ்லே செஞ்சா என்ன?" சிரித்தபடி வந்து கொண்டிருந்த கலிங்கர் முப்பது வயதை தொட்டவன். அந்த வீட்டின் மூத்தபிள்ளை!"

…கம்பெனியில் மேனேஜராக பணிபுரிபவன்.

…லே கலிங்கர்! எல்லோரும் மொத்தமா சாப்பிட… வசந்திக்கு நேரம் மிச்சமாகும் அதுக்காகத்தான் …!" என்றாள் பங்கஜம்.

"…னால எனக்கெந்த கஷ்டமும் இல்லே அத்தை!" …கணவனுக்குப் பரிமாறினாள்.

…க்கு பரிமாறிவிட்டு வீரராகவனுக்கு மதிய உணவு …க்கப்பட்ட கேரியரை துணிப்பைக்குள் போட்டு …டம் கொடுத்தாள்.

"அப்பா... வண்டியை சர்வீசுக்கு விட்டிருந்தீங்களே! …டுதா?"

"இல்லேப்பா... இன்னும் ரெண்டு நாள் ஆகும்னு …னிக் சொல்லிட்டான்!"

"அப்ப பஸ்லேயா கிளம்பறீங்க?"

"ம்... வேற வழி?"

"வேணாம்பா... ஒரு அஞ்சு நிமிஷம் வெயிட் …ணுங்கப்பா... நான் சாப்பிட்டு முடிச்சிட்டு வந்துடறேன் …னே உங்களை ட்ராப் பண்ணிடறேன்!"

"வேணாம் கலிங்கர்! உன் ஆபீஸ் சேத்துப்பட்டுல. என் ஆபீஸ் வடபழனியிலே. உனக்கு நேரமாய்டும்... நான் பஸ்லேயே போய்க்கறேன்."

"அதெல்லாம் வேண்டாம். பீக் அவர்ல கையில கேரியரை எடுத்துக்கிட்டு பஸ்ல ஏறி இறங்கறதுக்குள்ளே வாழ்க்கையே வெறுத்துப் போயிடும். எனக்கு அப்படியொன்றும்

நேரமாயிடாது... கொஞ்சம் வெயிட் பண்ணுங்க வந்துட்டேன்... கலிங்கர் அவசர அவசரமாய் சாப்பிட ஆரம்பித்தான்.

அப்போது தான் நிமிர்ந்து சித்ராவைப் பார்த்தான்.

தலைகுனிந்து மௌனமாய் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

அப்படியென்றால் சித்ரா கோபமாய் இருக்கிறாள் என்று அர்த்தம்!

"என்ன சித்ரா... ஏன் ஒரு மாதிரியா இருக்கே?"

"........"

"கோபமா இருக்கியா?"

"யாரும் என்கிட்ட பேச வேண்டாம்!"

"ஏம்மா?"

"பின்னே... இங்கே வந்து எவ்வளவு நேரமாச்சு! அப்பாக்கிட்டே, அம்மாக்கிட்டே எல்லாம் பேசினே சாப்பிட்டும் முடிக்கப்போறே... ஒரு வார்த்தை என்கிட்டே பேசினியா? எதிரேதானே கல்லுமாதிரி உட்கார்ந்திருக்கேன்?"

"கல்லு மாதிரியா? நான் என்னவோ... பெரிய மல்லிகைப்பூ உட்கார்ந்திருக்குன்னுல்லே நினைச்சேன்? ஸாரிம்மா... ஐ'ம் ரியலி ஸாரி! கொஞ்சம் டென்ஷன்... டைம் வேற ஆயிடுச்சு... அதனாலதான்! அப்புறம்... அழகிப் போட்டியில கலந்துக்கப் போறியே... என்ன டிரஸ்லே அசத்தப் போறேன்னு முடிவு பண்ணிட்டியா?"

"ம்... அதெல்லாம் ரெடி பண்ணி வச்சுட்டேன். கொஞ்சம் காஸ்மெடிக் ஐட்டம்ஸ்தான் வாங்க வேண்டியது இருக்கு. இன்னைக்கு ஈவ்னிங் ஸ்பென்சர் பிளாஸா போகணும்!"

"...தனியா போகாதே! நான் ஷார்ப்பா அஞ்சு மணிக்கெல்லாம் வந்துடறேன் நானே உன்னை அழைச்சிட்டுப் போறேன்"

"...வா?"

"...கிட்டே... என்னைக்கு நான் பொய் பேசியிருக்கேன்"

..." என்றான் கலிங்கர்.

...த்ரா பள்ளிக்கு கிளம்பி விட்டாள். கலிங்கரும் ...ணும் புறப்பட்டு விட்டனர்.

...ரண்டு புத்தகங்களை மார்போடு அணைத்தபடி சித்ராவும் ...ளிக்கு கிளம்ப... வசந்தி ஓடி வந்தாள்.

"...கண்டதையும் வாங்கி சாப்பிட்டு உடம்பை ...க்காதே! நாளைக்கு ஒருநாள் முழுக்க வீடு போட்டு ... தூங்கு. அப்பதான் முகம் இன்னும் ஃப்ரெஷ்ஷா ...கும்... என்ன?"

"ம்... சரி அண்ணி... கிளம்பட்டுமா?"

"பார்த்துப்போ!" வாசல் வரை வந்து டாட்டா காட்டினாள்.

வசந்திக்கு சித்ரா மீது எப்போதுமே தனிப்பிரியம் தான். ...ந்தியோடு உடன் பிறந்தோர் அத்தனை பேருமே ஆண்கள் ...து வயதில் ஒரு தங்கை மஞ்சள் காமாலை நோயால் இறந்து போனாள்.

அவள் பெயரும் சித்ராதான். ஓரளவு இறந்து போன தங்கை சித்ராவின் சாயல் இவளுக்கும் இருந்ததால்... நெகிழ்ந்து போனாள் வசந்தி! இறந்து போன தங்கையே மீண்டும் பிறந்து வந்ததுபோல் மகிழ்ந்தாள்.

"சித்ரா... இந்த நூற்றாண்டின் இணையற்ற அழகியே [illegible] கடைவிழிப்பார்வை என்மீது விழாதா? கிரிதரன் [illegible] பெருமூச்சு விட்டான்.

கடைசியில் எல்லோரும் எதிர்பார்த்தபடி சித்ராவே [illegible] பரிசு பெற்றாள்.

டைரக்டர் மேடையேறி... அவளுக்கு பரிசளித்தபோது அப்போதே தன் எண்ணத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். தன் அடுத்த படத்தில் சித்ரா விரும்பினால் அவளை கதாநாயகியாக படவுலகுக்கு அறிமுகம் செய்யப் போவதாக சொன்னதும் கரவொலி எழுந்து சித்ராவை ஊக்கப்படுத்தியது.

சித்ரா டைரக்டரிடம் அப்போதே மென்மையாக தனக்கு நடிப்பதில் ஆர்வமில்லை என்று மறுத்துவிட்டாள்.

அவள் மேடையை விட்டு இறங்கியதும் தோழியர் கூட்டம் சூழ்ந்து கொண்டு கையைப் பற்றிக் குலுக்கியது.

கவிங்கரும், வசந்தியும் பெருமிதமாய் அருகேயிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அர்விந்தன் பெரிய பூங்கொத்தை அவளிடம் நீட்டி, அவளுக்கு மட்டுமே கேட்கும்படி, "ஐ'ம் ப்ரவுட் ஆஃப் யூ மை டார்லிங்!" என்றான்.

சித்ரா அவனைப் பார்த்ததும் விழிகள் விரிய... "தாங்க்ஸ்" என்றாள் காதலுடன்.

"வரட்டுமா?"

"ம்!"

"நைட்டு தூங்கிடாதே... போன் பண்ணுவேன்!"

[illegible] புன்னகையோடு விடை கொடுத்தான்.

[illegible] வாலிபன் சித்ராவிடம் பூங்கொத்து கொடுத்து [illegible] நேரமும் பேசிவிட்டு போனதை பார்த்துக் [illegible] கிரிதரனின் இதயம் வலித்தது.

[illegible] புன்னகையோடு அவளிடம் பேசினானே! [illegible] அறிமுகமோ? ஒருவேளை காதலனோ? ச்சே... [illegible] இருக்கவும் கூடாது!

[illegible] ஒரு மடையன்! வெறும் கையை வீசிக்கொண்டு [illegible]தேன். அவனைப் போல நானும் ஒரு பூங்கொத்து [illegible] வந்திருக்கலாம்!' கிரிதரன் கவலைப்பட்டான்.

[illegible]தரன்... அந்த பெண்கள் கல்லூரிக்கு அருகிலிருந்த [illegible] கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவன்! சித்ராவின் அழகு... [illegible] என்பதால்... எத்தனையோ வண்டுகள் அந்த மலர் [illegible] மொய்த்திட்டன. ஆனால், அந்த அல்லிப்பூ அர்விந்தன் [illegible] சந்திரனுக்காக மட்டுமே மலர்ந்தது. அந்த ரகசியம் [illegible] அம்பலத்துக்கு வரவில்லை.

[illegible] கல்லூரிக்கு வருமுன் வாசலில் வந்து காத்து நிற்பதும், [illegible] பஸ் ஸ்டாண்டில் காத்து நிற்பதும் கிரிதரனின் [illegible]... சாப்பிடுவது, தூங்குவது போன்ற இயல்பான [illegible]க்கையானது.

கிரிதரன் சந்தர்ப்பத்திற்காக காத்திருந்தான். தன் காதல் [illegible] சித்ராவிடம் திறந்து காட்டுவதற்காக!

இரவு படுக்கப் போகுமுன் வசந்தி சித்ராவிற்கு திருஷ்டி [illegible] போட்டாள்.

"அம்மாடி வசந்தி! கொஞ்சமாவது எனக்கும் வேலை மிச்சம் [illegible]ம்மா! சித்ராவுக்கு நான்தான் அம்மான்றதே மறந்துடப் [illegible]து!" பங்கஜம் கிண்டலாய் சொன்னார்.

அதிலும் சித்ரா... குழந்தைத்தனம் கொண்டவள். நாத்தனாருக்கே உரிய அந்நியப்பார்வை, பேச்சிலோ இயல்பிலோ கிஞ்சித்தும் இல்லை. வெகு எளிதாய் புரிந்து [illegible] அண்ணியிடம் ஒட்டிக் கொண்டாள். [illegible] கூட அம்மாவைத் தேடிப் போகாமல் அண்ணியின் மடியில் வந்து படுத்துவிடும் அவளின் அன்பு வசந்திக்கு [illegible] பிடித்துப் போனது. அதனால் அவளுக்காக பார்த்துப் பார்த்து சமைத்தாள்.

அதற்காக அவளுக்கு சுபத்ரா மீது பாசம் இல்லை என்றெல்லாம் சொல்ல முடியாது. அவள் மீதும் அன்பு இருந்தது. ஆனால், சுபத்ரா எல்லாவற்றிலும் கொஞ்சம் விலகி [illegible] சித்ராவுக்கு சிரித்துக் கொண்டேயிருப்பதைத் தவிர வேறெதுவும் தெரியாது. அந்த குழந்தைத்தனம் தான் வசந்தியை வெகுவாக கவர்ந்தது.

3

கல்லூரி மொத்தமும் உற்சாகத்தில் திளைத்துக் கொண்டிருந்தது.

சினிமா நடிகைகளையே விழுங்கி ஏப்பம் விடும் அளவிற்கு கல்லூரி மாணவிகள் மினிமிடியிலும், தொடையை இறுக்கிப் பிடித்த ஜீன்ஸிலும் இளமை பிதுங்கி வழிய... நடமாடும் பூங்கொத்துக்களாய் உலவிக் கொண்டிருந்தனர்.

போட்டி நடக்கும் ஹால் நிரம்பி வழிந்திருந்தது. ஒருபுறம் மாணவிகளும், மறுபுறம் பெற்றோர்களுமாக அமர்ந்திருந்தனர்.

[illegible] கவின்களும், வசந்தியும் வந்திருந்தனர். [illegible] அவர்களுக்கு அதிருஷ்டமில்லாத [illegible] வந்திருந்தார்.

[illegible] தொடங்கியது. ஒவ்வொரு மாணவியாக [illegible] நடைபயின்று அழகு காட்டிக் கொண்டிருந்தனர். [illegible] ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமான உடையில். [illegible] மிடி, ஜீன்ஸ், இன்னும் பெயர் சொல்லி புரியவைக்க [illegible] பேஷன் உடைகள். சித்ரா மட்டும்தான்... [illegible] பட்டுப்புடவையில் வந்தாள். எளிய ஒப்பனையில், தன் [illegible] கூந்தலை... நடுநடுவே ரப்பர் பாண்டில் அடக்கி... [illegible] பூக்களால் கிரீடம் போல் பூச்சூடி... ஒரே ஒரு [illegible] மட்டுமே கழுத்தில் தவழவிட்டு, முகம் நிறைய [illegible] படரவிட்டு, பட்டுப்புடவையின் ஒரு முனையை [illegible] பிடித்தபடி அந்த மேடையில் வலம் வந்த சித்ராவைப் பார்த்தபோது...

நீதிபதிகளாய் அமர்ந்திருந்த மூவரும் வாய் பிளந்தனர். [illegible] அந்த பிரபல டைரக்டர்!

'இப்படியொரு அழகா?' அசந்து போனான்.

'என் தங்கைதான் எவ்வளவு அழகு?' கவின் பூரித்துப் போனான்.

'இதோ... இந்தப் பேரழகி... என் தேவதை எனக்கு மட்டுமே சொந்தமானவள்' அரவிந்தன் பெருமையாய் காலரைத் [illegible] விட்டுக் கொண்டான்.

"இல்லே அத்தை! இன்னைக்கு அத்தனை பேர் ... நம்ம சித்ரா மேலதான். நீங்க வராம போயிட்டீங்களே... எவ்வளவு அழகா... அந்த மைனர்கூடவே இரண்டு ... நடந்து வந்தா பாருங்க... என் கண்ணே ... இருக்கும் அத்தை!"

"நல்லா சொன்னே போ! பெத்த அம்மாவை விட அதிக பாசம் காட்டற உன்னோட... கண்ணு பட்டு அவளுக்கு ... ஆகிடப் போகுது? போம்மா... நீயும் நேரத்தோட படுக்கப்போ..."

"சரி... அத்தை... நீங்க போங்க... நானும் வந்திடறேன்"

சித்ரா அருகில் வந்தாள்.

"ஏம்மா... ஹால்லேயே உக்கார்ந்திருக்கே? ரொம்ப ... இருக்கே... போய் படுத்துக்க!"

"இல்லே அண்ணி... எனக்கு போன் வரும். அதுக்காக வெயிட் பண்றேன்!"

"போனா? இந்நேரத்துக்கா? யார் கிட்டேர்ந்து?"

"என் ஃப்ரண்ட்கிட்டேர்ந்து தான்!"

"அவனுக்கு நேரம் காலமே இல்லையா? இந்த நேரத்துல பண்ணனுமாம்? ம்... சரி... ரொம்ப நேரம் காத்திருக்காதே என்ன?"

"சரி அண்ணி!" என்று விஷமமாய் சிரித்தாள்.

அரைமணி நேரம் கழித்து போன் அலறியது.

டக்கென்று ரிசீவரை எடுத்து காதுக்குக் கொடுத்தாள். அர்விந்தன் தான்!

"... நேரமா வெயிட் பண்றதாம்?"

"... உங்க வீட்ல எல்லோரும் தூங்கப்போகட்டும்னு ... பண்ணினேன்!"

"... சுவர் ஏறி குதிச்சி பார்க்க வர்றமாதிரியில்லே ..."

"... சொல்லு! எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை ... கரும்பு தின்னக் கூலியா?"

"... விரும்! எல்லாம் நேர் வழியாகவே வரலாம்... ... வரும்போது!"

"... அப்ப... வீட்லே யாரும் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தை ...கிட்டு உடனே போன் பண்ணு!"

"... எப்பவும் இதே பேச்சுதானா? நான் சொன்னது... ... போன்னு கேட்க... எங்கப்பாவைப் பார்த்து பேச... ...வழியா வரலாம்ங்கற அர்த்தத்திலே தான் பேசினேன்!"

"ஹூம்... கொஞ்ச நேரத்துல கற்பனை உலகத்துல ...போய் போயிட்டேன் சித்ரா... இன்னைக்கு உன்னை ...டத்துல பார்த்ததுலேர்ந்து... தூக்கமே வரமாட்டேங்குது!"

"ஏனாம்?"

"எவ்வளவு அழகாயிருந்தே தெரியுமா? அந்த டைரக்டர் ... உன்னை சினிமாவுல நடிக்கக் கூப்பிட்டதும்... திக்குன்னு ஆயிடுச்சு!"

"ஏன்?"

"நீ சினிமாவுல நடிக்கறதெல்லாம்... என்னால ஜீரணிக்கக் ...டியாது. நீ எனக்கு மட்டுமே சொந்தம் உன் விரல் நகத்தைக் ...

கூட வேறயாரும் நீண்டக் கூடாது. சினிமா ஒரு மோசமான உலகம் விருப்பமில்லேன்னாக் கூட தப்பான வழியில இறங்கிதான் ஆகணும்!"

"என் மேல உங்களுக்கு அவ்வளவு ஆசையா அர்விந்த்?"

"இல்லையா பின்னே? உன்னை என்னைக்கு முதல் முதலா பார்த்தேனோ, அன்னைக்கே... நான் என்னை இழந்துட்டேன். எங்கம்மா எனக்காக ரொம்பப் பெரிய பணக்காரிய மருமகளாக்கிக்க பார்த்து வச்சிருக்காங்க. ஆனா, அதை யெல்லாம் ஒதுக்கிட்டு நீயே கதின்னு உன் பின்னாடியே சுத்திட்டிருக்கிற என்னைப் பார்த்து கேக்கற கேள்வியா இது?" அர்விந்தன் ஆவேசமாய் பேசினான்.

"ம்ஹூம்... பணக்காரங்களையே நம்பக் கூடாதுப்பா! நாளைக்கே அம்மா பேச்சைக் கேட்டு மனசு மாறமாட்டீங்கன்னு என்ன நிச்சயம்?"

"மண்டு! என்மேல உனக்கு அவ்வளவு சந்தேகமா? இப்பச் சொல்லு... அடுத்த வாரமே நம்ம கல்யாணத்தை வச்சுக்கலாம். நீ ரெடியா சொல்லு!"

"மொதல்ல... உங்கம்மாகிட்டே பர்மிஷன் வாங்குங்க! அப்புறம்... எங்க வீட்ல வந்து எங்கப்பாவை பார்த்துப் பேசுங்க... அப்புறம்... என் படிப்பு முடியறவரைக்கும் காத்திருந்து..."

"காத்திருந்து... கிழவனாகச் சொல்றியா?"

"ஒரு வருஷத்துல கிழவனாயிடுவீங்களா?"

"அதைப்பத்தி நாளைக்குச் சொல்றேன்! இன்னைக்கு எல்லோரும் உன்னையே பிரம்மிச்சுப் போய் பார்த்தப்ப... எனக்கு எப்படி இருந்துச்சு தெரியுமா?"

...?"

...பொறாமையா இருந்துச்சு. எனக்கே உரிமையான ...அவனவன் வாயில் எச்சில் ஒழுகப் பார்க்கறதைப் ...எல்லோரோட கண்ணையும் தோண்டி ...போலிருந்துச்சு!"

"...அன்பா அர்விந்த் என் மேல!"

"...அளவுகோல் காட்ட முடியாது சித்ரா. ...நேசிக்கிறேன் நீயில்லாம என்னால வாழ முடியாது!"

"......"

"என்ன ஒண்ணுமே பேசலை?"

"என்ன பேசறதுன்னு தெரியல. ஐ லவ் யூ அர்விந்த்!"

"ஐ லவ் யூ ஸோ மச் சித்ரா!"

"வச்சிடட்டுமா... ரொம்ப நேரமா பேசிட்டிருக்கோம்!"

"பில் நான் கட்டப்போறேன்... உனக்கென்ன?"

"வீட்லே யாருக்கும் சந்தேகம் வரக்கூடாதில்லையா?"

"நாளன்னிக்கு அஃபிஷியலா பெங்களூர் போக வேண்டி இருக்கு. வர ஒரு வாரமாகும். நாளைக்கு உன்னை நான் பார்க்கணுமே!"

"அப்ப... நாளைக்கு காலேஜுக்கு கட்டா?" சரி ஓக்கே! குட் நைட்!"

"இரு... இரு... வச்சிடாதே! ஒன்னை கொடுத்துட்டு வை!"

"எது?" ஒண்ணும் தெரியாதமாதிரி கேட்டான்.

"ம்... கமல் தன்னோட நடிக்கிற அத்தனை நடிகைக்கும் தவறாம ஒண்ணு தருவாரே... அது!"

"சரி... தர்றேன்..." என்று முத்தமிட்டான்.

"நான்... நாளைக்கு நேர்லதான் தருவேன். குட்நைட் டார்லிங்!"

சித்ரா ரிசீவரை வைத்துவிட்டு தன்னறைக்குப் போனாள்.

பாத்ரூம் போவதற்காக வந்த வசந்தி... இவள் பேசிய அத்தனையும் காதில் வாங்கி... உறைந்து போய் நின்றிருந்தாள்.

"அண்ணி காபி!" சமையலறைக்கு வந்து கேட்ட சித்ராவை சலனமின்றி ஏறிட்டாள்.

"இந்தா!"

"ஏன் அண்ணி... ஒரு மாதிரியா இருக்கீங்க?" குழந்தைத்தனமாய் கேட்டாள்.

"இவளா... இவளா இப்படியொரு காரியத்தில் இறங்கி இருக்கிறாள்? இந்தக் குழந்தையிடமா அப்படியொரு கள்ளத்தனம்? இவளா காதலிக்கிறாள்? கேட்டு விடலாமா? இல்லை வேண்டாம்... அவசரப்படக் கூடாது!

"ஒண்ணுமில்லே சித்ரா! இந்தக் காலத்திலே யாரையுமே நம்ப முடியலே!"

"ஏன்... உங்களை யாராவது ஏமாத்திட்டாங்களா?"

"நான் ஏமாந்து போறது பத்தி வருத்தமில்லே. ஆனா, என்னை ஏமாத்தறவங்க... ஏமாந்துடக்கூடாதில்லையா? அந்தக் கவலைதான்... நிறைய..."

ணி... இன்னொரு காபி வேணும்!"

சித்ரா... குடிச்ச ஒரு நிமிஷம் கூட ஆகலே! ள்ளே இன்னொரு காபியா?" அதிர்வாய் பார்த்தாள்.

மா! இப்ப நீங்க அவளை யாரோ ஏமாத்தினது பத்தி க இல்லையா? அதைக்கேட்டு தலைசுத்துது!" நீங்க சொல்றீங்கன்னே புரியலை. யார் உங்களை ஏமாத்தினது?"

ணுமில்லேம்மா! இது நாள் வரைக்கும் கறந்த பாலை மில்லாம தர்றாங்கன்னு நினைச்சேன். ஆனா, தான் தெரிஞ்சது... அதுல எக்கச்சக்கமா தண்ணி ருக்குன்னு. பால்காரன் இப்படி ஏமாத்துவான்னு லே!"

துக்குப் போயா கவலைப்பட்டீங்க? சரியாப் போச்சு. காலத்திலே இதெல்லாம் சகஜம். பால்ல தண்ணிய கலந்து லன்னா... அவனோட வயித்துல ஈரத்துணிய கிட்டு படுக்கவேண்டியதுதான்."

அட...!" என்று வியப்பாய் பார்த்தாள்.

என்ன அப்படிப் பார்க்கறீங்க?"

உனக்கு இப்படியெல்லாம் பேசத் தெரியுமா?"

நான் என்ன சின்னக் குழந்தையா அண்ணி? அடுத்த ஷம் படிப்பை முடிச்சிட்டு டிகிரி வாங்கப் போறேன்!"

"ஆமாம்மா... நான் உன்னை இன்னும் குழந்தையாகத் தான் னைச்சிட்டிருக்கேன்!"

4

[illegible]... தனித்திருந்தது அந்த பிரம்மாண்ட பங்களா!

சுற்றிலும் கிரில் கம்பி தடுப்பால் வளைந்த சுவரை ஒட்டி மரங்களை நட்டிருந்தனர்.

அங்கங்கே மலர்ச்செடிகள்! மெத்தென்ற புல்வெளி நடுவே பங்களா! கீழே பெரிய போர்ட்டிகோ! இரண்டு கார்கள் நின்றிருந்தன.

அர்விந்தன் தன் அறையில் உடை அணிந்து கொண்டிருந்தான்.

இருபதுக்கு இருபதடியில் பெரிய அறை! இடது ஓரம் கட்டில்! தேக்கு மரத்தில் வேலைப்பாடுகளுடன் தலைமாட்டில் கண்ணாடி வைத்து... செய்யப்பட்டிருந்தது. மெத்தென்ற [illegible] அறை மூலையில் டிவிடெக், மற்றும் இண்டர்நெட் வசதியுடன் கம்ப்யூட்டர்!

அர்விந்தன் அழகை ரசிப்பவன். அதனாலேயே அறைவிட்டத்தில்... பெரிய பெரிய கோவில்களில் இருப்பது போல அழகிய ஓவியங்களை தீட்டியிருந்தான். அழகான மாது ஒருத்தி நடனமாடுவது போல்... காட்சி சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது.

"சித்ரா இதைப்பார்த்தால் என்ன நினைப்பாள்?" கேள்வி எழவும் சிரிப்பு வந்தது.

"என்னைத்தவிர வேறு யாரையும்... அது ஓவியமாக இருந்தாலும் சரி... ரசிக்கக்கூடாது என்பாளோ?"

அர்விந்தன் ஆறடி உயரம்! கோதுமை நிறம்! நல்ல உடல்வாகு! களையான முகம். எந்தப் பெண்ணுக்கும் சலனத்தை ஏற்படுத்தும் அகன்ற தோள்கள்.

கருநீலத்தில் ஜீன்ஸும்... சந்தன நிறத்தில் ஜிப்பாவும் அணிந்து கொண்டான்.

இந்த காம்பினேஷன் சித்ராவுக்கு ரொம்ப பிடிக்கும்.

இண்டர்காம் அலறியது.

அம்மா அமிர்தம் பேசினாள்.

"என்னம்மா?"

"நேரமாகுது... சாப்பிட வாயேன்ப்பா!"

"வந்துட்டேம்மா!"

ரிசீவரை வைத்தவன்... அறையை விட்டு வெளியே வந்து மாடிப் படிகளை இரண்டிரண்டாகத் தாவினான்.

"மெதுவா... மெதுவா... ஏன் இப்படி ஓடிவர்றே?" அமிர்தம் அலறினாள்.

"எனக்கு நினைவு தெரிஞ்ச நாள்லேர்ந்து... இந்த இருபத்தாறு வயசு வரைக்கும்... நீ இதே வசனத்தைதான் பேசிக்கிட்டு வர்றே! நான் என்ன சின்னப்பையனா... தடுமாறி விழறதுக்கு?" என்றான் கேலியாய்.

"எனக்கு நீ எப்பவும் மகன்தானே? அந்த தவிப்பு எப்பவும் இருக்கும்! சாப்பிடுப்பா... கொஞ்சம் முன்னாடி மேனேஜர் போன் பண்ணினார். பெங்களூர்க்கு ஃப்ளைட் டிக்கெட் ரெடியா இருக்காம்."

"அப்படியா?"

"ஏன் அர்விந்த்! பெங்களூர்க்கு நீதான் போகணுமா?"

"ஆமா... ஏன் கேக்கறீங்க?"

இல்லையே! நீ சொன்ன சம்பந்தம் நல்ல இடந்தான் [illegible] பாரம்பரியமான குடும்பந்தான். நான் கேள்விப்பட்டவரை [illegible] அவங்க நம்மை விடவும் அந்தஸ்துல உயர்ந்தவங்க [illegible] அதெல்லாம் நமக்கு சரியா வராதும்மா!

என்னால யாருக்கும் சலாம் போட முடியாது. இந்த [illegible] பெரிய பணக்காரி மருமகளா வந்தா... நமக்கு [illegible] மட்டும்தான் கிடைக்கும்... உனக்கு அடங்கி நடக்கிற மருமகளா இருக்க மாட்டா. அது பணக்கார பொண்ணுங்களுக்கே உள்ள இயல்பு! எனக்கு அப்படிப்பட்ட மனைவி தேவையில்லேம்மா!"

"......"

"நம்ம குடும்பம், நீ, நான் சந்தோஷமா இருக்கணும்னா நம்மைவிட வசதியில குறைஞ்ச பொண்ணுதான் உனக்கு மருமகளா வரணும். அதுதான் எல்லாவிதத்திலும் நல்லது."

"அர்விந்த்!" அமிர்தம்மாள் மகனை ஊடுருவிப் பார்த்தாள்.

"அந்த சகிலா வேணாங்கறதுக்கு நிஜமாகவே இப்படி சொன்னியே... இது மட்டும்தான் காரணமா?" சந்தேகமாக கேட்டாள்.

"வேற... வேற என்னங்கறே?" தடுமாறினான்.

"இல்லைன்னு உன் முகமே சொல்லுதே...ஏன் இப்படி வேர்த்திருக்கு?"

"ஒ... ஒன்னுமில்லேம்மா!"

"இதோ பார் அர்விந்த்! உன்னை பெத்தவ நான்! நீ தான் எனக்கு எல்லாமே! மத்த பணக்காரங்க அம்மா மாதிரி நானில்லே எனக்கு உன் சந்தோஷம்தான் முக்கியம். உன[illegible]க்கு மாறா நான் எதையும் செய்ய மாட்டேன் [illegible] அர்விந்த்... உன் மனசை யாராவது [illegible]ருக்காளா?" அன்பாகக் கேட்டாள்.

"[illegible]மா!" வியப்பாய் அம்மாவை பார்த்தான். மனதில் [illegible] அப்படியே வரிவிடாமல் படித்த ஆச்சர்யம்.

"[illegible] அந்த பொண்ணு பேரென்ன?"

"[illegible] சித்ரா" என்றான் வெட்கத்தில் தலைகுனிந்து.

"[illegible] நீ மாப்பிள்ளை அர்விந்த்! ஏன் வெட்கப்படறே? [illegible] அவ என்ன பண்றா? அவங்க அம்மா, அப்பா [illegible] பண்றாங்க?"

[illegible]ரமாக தயங்கித் தயங்கி சொல்லி முடித்தான்.

"[illegible] பயங்கர அளவுக்கு அவ அவ்வளவு பெரிசுமா? [illegible] உடனே பார்க்கணுமே! சாஸ்திரம், சம்பிரதாயமெல்லாம் [illegible] பக்கம் இருக்கட்டும். அந்தப் பெண்ணை ஒரு முறை [illegible] கூட்டிட்டு வா... நான் என் மருமகளைப் பார்க்கணும்!"

"தாங்க்ஸ்... ரொம்ப தாங்க்ஸ்ம்மா! ஒரு நாள் என்ன... [illegible]னைக்கே கூட்டிட்டு வரேன்!"

"அடேயப்பா... எவ்வளவு அவசரம் பாரு!" அமிர்தம்மாள் [illegible]டம் செய்தாள்.

"போம்மா!" மனம் முழுக்க சந்தோஷம் நிறைந்திருக்க... [illegible]ற்கு மேல் வயிற்றில் எதுவும் மறுத்தது. பாதியிலேயே [illegible] கழுவிவிட்டு எழுந்தான்.

"என்ன அர்விந்த்... பாதியிலேயே எந்திரிச்சிட்டே?"

"போதும்மா!" அடுத்த சில கணங்களில் கார் புறப்படும் [illegible]தம் கேட்டது.

இந்த மெஷேனுலயே அனுப்பலாம் இல்லே... நீ எதுக்கு போறே?"

"புரியுதும்மா! ஆனா, நான் தான் போயாகணும். சம்பளத்துக்கு ஆட்களைப் போட்டுட்டு, நாம வீட்டோட உட்கார்ந்திருந்தா, கடைசில நாம தெருவில நிக்கிற மாதிரிடுவோம். இப்ப நிறைய இடங்கள்ல இது தான் நடக்குது. நம்ம பிஸினஸ் நாமதான் பார்த்துக்கணும்!"

"ரெண்டு நாள்ல வந்துடுவேயில்லே"

"இல்லேம்மா... ஒரு வாரம் ஆகும்!"

"நீ பண்றது எதுவும் சரியில்லே அர்விந்த்!" அமிர்தம்மாள் முகத்தை உம்மென்று வைத்துக் கொண்டாள்.

"என்னம்மா சொல்றே?" கண்கள் விரிய கேட்டான்.

"பின்னே என்னப்பா? எனக்குன்னு வேற யார் இருக்கா? உங்கப்பா நம்மை விட்டுப் போனபிறகு... நீதானே என் உலகமா ஆகிப் போனே? ஒரு நாள் கூட உன்னை பிரிஞ்சிருக்க முடியல அர்விந்த்! இவ்வளவு பெரிய மாளிகையிலே எந்த உறவும் இல்லாம தனியே இருக்கிற மாதிரியான கொடுமை வேறெதுவில்லேப்பா!"

"நான் என்னம்மா பண்ண முடியும்? முக்கியமான வேலை அதுவும் புது ப்ராஜெக்ட் விவகாரம் நான் தானே போயாகணும்!"

"சரி... நீ சொல்றதை நான் கேட்டுக்கறேன். நான் சொல்றதை நீ கேட்கறியா? இப்படிப்பட்ட பிரச்னையே வராது!"

அம்மா என்ன சொல்ல வருகிறாள் என்று புரிந்தது. வாரத்திற்கு ஒருமுறை இதைப்பற்றி பேசவில்லை என்றால்

[illegible] தூக்கமே வராது. அதனால் அமைதியாக [illegible]

[illegible] வயசாகுதே அர்விந்த்! சட்டுபுட்டுனு [illegible] முடிச்சிட்டா... நான் பாட்டுக்கு என் [illegible] பொழுதை போக்குவேன் இல்லையா?"

[illegible] சசிகலாவுக்கு என்னப்பா குறைச்சல்? வீட்டுக்கு ஒரே [illegible] அவங்க தாத்தாவோட தாத்தா ஒரு காலத்துல [illegible] கொடிகட்டி வாழ்ந்தாராம். அந்த மாதிரி ஒரு [illegible] குடும்பத்துல பொண்ணெடுத்தா நமக்குத்தானே [illegible]!

[illegible] படிச்சிருக்கு. பார்க்கவும் லட்சணமா இருக்கா [illegible] சம்மந்தம் வச்சுக்கணும்னு ரொம்ப ஆர்வமா [illegible] நேத்துகூட போன் பண்ணினாங்க! அவங்களுக்கு [illegible] பதிலை சொல்லணும் அர்விந்த்! இப்படி நீ தயங்கற [illegible] என்ன குறையைக் கண்டே சொல்லு!"

"அம்மா... இப்ப என்னம்மா கல்யாணத்துக்கு அவசரம்? [illegible] ஒரு வருஷம் போகட்டுமே!"

"சரி... ஒரு வருஷம் போகட்டும். நிச்சயமாவது [illegible]டலாமில்லையா?"

"ஏம்மா... ஊர்ல அந்த சசிகலாவை விட்டா வேற [illegible]ணே இல்லையா?"

"அர்விந்த்... நீ என்ன சொல்றே?" அதிர்வாய் மகனை [illegible]ட்டாள்.

"நமக்கு காக பணத்துக்கு குறைச்சலா? கார், பங்களா, [illegible] இனிமேதான் புதுசா அனுபவிக்கப் போறோமா?

"எவ்வளவு அவசரம்?" அமிர்தம்மாள் தனக்குத்தானே சிரித்துக் கொண்டாள்.

"எப்படியோ... இந்த வீட்டுக்கு ஒரு மருமகள் வந்தா சரி. அவள் ஏழையா இருந்தால் என்ன? பணக்காரியாய் இருந்தால் என்ன? நல்லவளாக இருந்தால் போதும் என் மகனுக்கு பிடித்திருக்கனும். அது தானே முக்கியம்! அர்விந்தன் சொல்வது போல் காசு பணம் முக்கியமல்ல. இனிதான் அனுபவிக்கப் போறோமா என்ன?

இந்த குடும்பம் வழிவழியாகவே வசதியாய் வாழ்ந்த குடும்பம்தான். அர்விந்தன் பிஸ்கெட் கம்பெனியை நிர்வகித்து வருகிறான். பல ஊர்களிலும் கம்பெனியின் கிளைகள் உண்டு. பல ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகிறார்கள்.

கோடி கோடியாய் பணத்தில் புரண்டாலும் இம்மியளவும் ஆணவமோ, திமிரோ இல்லை தாயிடமும், மகனிடமும்.

அதனால்தான் சாதாரண வீட்டில் பிறந்த சித்ரா என்னும் தேவதையை பார்த்ததும் மனதைப் பறிகொடுத்தான். அவளையே மனைவியாக்கிக் கொள்ளவும் தீர்மானித்தான்.

எப்போதும் சந்திக்கும் அந்த குறிப்பிட்ட இடத்தில் சித்ரா அர்விந்தனுக்காக காத்திருந்தாள்.

அவனைப் பார்த்ததும் முகத்தை திருப்பிக் கொண்டாள்.

"சித்து!"

"எதுக்காக வந்தீங்க?"

அவள் கோபம் புரிந்தது.

...என்னை காதலிக்க...!"

...ணும் தேவையில்லை!"

...வி விடு! பேசாம எங்கம்மா பார்த்த பொண்ணையே ...ணம் பண்ணிக்கறேன்!"

...போங்களேன்! பணக்கார புத்தி வேறெப்படி இருக்கும்?" அவன் இடுப்பில் கிள்ளினாள் ...ப்படியும் இருக்கும்!" ...பால் அலறினான் அவன்.

"அதென்ன... பணக்காரங்கன்னா... உன் அகராதியிலே ...ம்பு மோசமானவங்கன்னு அர்த்தமா?"

"பின்னே... ஏன் இவ்வளவு லேட்?"

"எல்லாம் காரணமாகத்தான்! அதுக்காகவா இவ்வளவு ...ரம்பம்?"

"இருக்காதா? எத்தனை பொறுக்கி பசங்க... என்னை சுத்தி ...ச்சி வந்தாங்க தெரியுமா? மோசமான கமெண்ட் வேற..."

"ஸாரி சித்து! சரி... கிளம்பு!"

"எங்கே?"

"அம்மா...? எந்த அம்மா?" புரியாமல் கேட்டாள்.

"உன் மாமியார்!"

"என்... மாமியார்! உங்கம்மாவா அர்விந்த்?"

"அதே!"

"சும்மா விளையாடாதீங்க!"

"விளையாடறதுக்கு வேற டைம் ஒதுக்கியிருக்கேன். இப்ப கிளம்பு! அம்மா காத்திருப்பாங்க."

"அர்விந்த்... நீங்க சீரியஸாதான் சொல்றீங்களா?"

"படு சீரியஸ்!"

"எல்லாமே சொல்லிட்டீங்களா?"

"எல்லாமே... விட்டுவிட்டு கிஸ் அடிச்சது வரைக்கும்!"

"ஏய்..." அலறினாள் சித்ரா.

"அதெல்லாம் சொல்வேனா? கிளம்பு... நல்லவேளை இன்னைக்குப் பார்த்து நீ அதிசயமா புடவை கட்டிக்கிட்டு வந்திருக்கே! தலையில கொஞ்சம் பூவும் வச்சுக்கிட்டா... அம்மா அசந்துடுவாங்க... முதல்ல கார்ல ஏறு!

"நெஞ்சம் தடதடக்க ஏறி அமர்ந்தாள் சித்ரா.

சற்றுதூரம் சென்றதும் காரை நிறுத்தி ஒரு பந்து பூவை வாங்கி அவனே அவள் கூந்தலில் சூட்டினான்.

அவளையே இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அர்விந்த்.

"என்ன அப்படி பார்க்கறீங்க?"

"உன்னை இப்பப் பார்க்கறதுக்கு எப்படி இருக்கு தெரியுமா?"

"எப்படி இருக்கேன்?"

"முதலிரவுக்கு பொண்ணை அலங்கரிச்சு தலைநிறைய பூச்சூடி கையில பால் செம்போட அனுப்புவாங்களே... அதுமாதிரி, கையில பால் மட்டும் தானில்லே... மத்தபடி..." விஷமமாய் கண்ணடித்தான்.

"உதை... உதை விழும்!" கையை நீட்டி எச்சரித்தாள்.

"அடிப்பாவி... கட்டிக்கப் போற புருஷனையே கைநீட்டி அடிக்கிறாளே!" போலியாய் பயம் காட்டினான்.

... நானா அடிச்சேன்?"

... விழறதுக்கு முன்னாலேயே அலறிட்டா உதை ... வலையா?"

... ரொம்ப சமர்த்து! அம்மாவை பார்க்கப் போறோம். ...கிட்டே என்ன பேசறது, எப்படி பேசறதுன்னு ...தானே... என்னை நான் ரெடி பண்ணிக்குவேன்!"

... ஒண்ணும் பேச வேணாம். உன்னைப் பத்தி ...மாகவே சொல்லியிருக்கேன். அவங்க கேக்கற ...க்கு மட்டும் பதில் சொன்னாப் போதும்!"

...கேள்வியெல்லாம் ரொம்ப கஷ்டமாயிருக்குமோ?"

...ஐயோ கடவுளே! தெரிஞ்சிருந்தா ஒரு ஜிகே புக்கை ...த்திக் கொடுத்திருப்பேனே! அதை படிச்சிக்கிட்டா பதில் ...ல வசதியா இருக்கும்!"

...அர்விந்த் கிண்டல்தானே பண்றீங்க?"

"அடிப்பாவி... இதையே இவ்வளவு லேட்டா ...ருக்கறியே!" பங்களா முன் கார் நின்றது.

கார் சப்தம் கேட்டு அமிர்தம்மாள் வாசலுக்கே வந்து ...ட்டாள்.

நிஜமாகவே அசந்து போனாள்... காரிலிருந்து இறங்கிய ...ரவைப் பார்த்து.

"வலது காலை எடுத்து வச்சு வாம்மா!"

பயந்து கொண்டே வந்த சித்ராவுக்கு அமிர்தம்மாளின் ...கமும், பேச்சும், பயத்தை உதறித் தள்ளியது.

கையெடுத்து கும்பிட்ட சித்ராவின் கையைப் பற்றி உள்ளே அழைத்துச் சென்று, தன்னோடு அருகிலேயே அமர்த்திக் கொண்டாள்.

"இப்படி ஒரு அழகா? அர்விந்தன் கொடுத்து வைத்தவன்..." பெருமையால் நெஞ்சம் விகசித்தது.

"உம் பேர் என்னம்மா?"

"சித்ரா!"

"அந்த சித்ரா பௌர்ணமி போலவே ரொம்ப அழகாயிருக்கே!"

வெட்கத்தில் தலை கவிழ்ந்தாள்.

மேலும் சில கேள்விகளை கேட்டுவிட்டு திருப்தியோடு மகனைப் பார்த்தாள்.

"எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சிருக்குப்பா! அர்விந்தன் நல்ல காரியத்தை ரொம்ப நாள் தள்ளிப் போடக் கூடாது. உன்னை இவளோடு சேர்த்து பார்த்துட்டு இவளை அவங்க வீட்டி... யாரும் தப்பா பேசிடக்கூடாது. அதனால அடுத்த வாரமே நாம சித்ரா வீட்டுக்கு பெண் பார்க்கப் போறோம்! என்னம்மா சித்ரா... உனக்கு இஷ்டம்தானே?"

"ம்..." நாணத்தில் முகம் இன்னமும் சாந்து பூசிக்கொண்டது போல் சிவந்தது.

கிளம்பும் முன் அமிர்தம்மாள் சித்ராவின் நெற்றியில் இதழ் பதித்தாள்.

"சீக்கிரம் நீ இந்த வீட்டுக்கு மருமகளா வரணும் சித்ரா!"

"எங்கம்மா எப்படி?" காரில் போய்க் கொண்டே கேட்டான் அர்விந்தன்.

"...எதிர்பார்க்கலே அர்விந்த்! ரொம்ப அன்பா, ரொம்ப ...இருக்காங்க. ஆண்டவன் என் விஷயத்தில்... ரொம்ப ...நடத்துகிறார்."

"...வீட்லேயும் என்மேல எல்லோரும் அன்பா ...புகுந்த வீட்லேயும் அதே மாதிரி அமையறது ...அதிர்ஷ்டம் மட்டுமில்லே... அதிசயமும் கூட!"

"...க்கு ஒரே ஒரு ஆசை சித்ரா!"

"...என்ன ஆசை?"

"...கடவுள் என் முன்னாடி வந்து ஒரே ஒரு வரம் கேள் ...கிறேன்னு சொன்னார்னு வை! நான் என்ன கேட்பேன் ...தெரியுமா?"

"என்ன கேப்பீங்க?"

"உன்னோட அழகு குறையாம... எப்பவும் இப்படியே ...க்கணும்னு!"

"அ..ர்..வி..ந்..த்!" பிரமித்துப் போனாள்.

"ஆமாம் சித்ரா! நீ ஒரு அதிசயப்பூ! எப்பவும் ...டக்கூடாது. ஒரு இதழ் கூட உதிரக்கூடாது. ஒரு மாசு மறு ...லாம, கடைசி வரைக்கும் இதே அழகோட இருக்கணும். ...தான் என்னோட பேராசை!"

"இதெல்லாம் நடக்கிற ஆசையா?"

"மனசை எப்பவும் உற்சாகமா வச்சுக்கிட்டா... இது ...த்தியம் தான் சித்ரா!"

"சரி... எப்பவும் நான் சந்தோஷமா இருக்கிறேன்."

"எங்க வீடு உனக்கு பிடிச்சிருக்கா?"

''வீடா? மாளிகைன்னு சொல்லுங்க. ரொம்ப அழகா இருக்கு. யோசிச்சா... எல்லாம் பிரமையோன்னு சந்தேகம் வருது. அந்த வீட்டுக்கு நான் மருமகளாகப் போறேன்றது அதிசயம் தானே?''

''உன் அழகுக்கு முன்னாடி... இதெல்லாம் சாதாரணம் சித்ரா! உங்க வீட்லேயும் நம்ம காதல் பத்தி சொல்லிடு. அடுத்தவாரம் நாங்க வரப் போறோம்ங்கறதையும் மறக்காம சொல்லிடு!''

''எப்படி சொல்லப் போறேன்னு தான் பயமாயிருக்கு. நினைச்சாலே உடம்பெல்லாம் நடுங்குது.''

''என்னை நினைச்சக்க... நடுக்கம் நின்னு போயிடும்'' அவளை அருகே இழுத்து தோளோடு சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டான்.

''விடுங்க அர்விந்த்!''

''அம்மாவே அக்ரிமென்ட்ல கையெழுத்து போட்டாலும் உன்னை விட்றதாவது!'' இன்னும் இறுக்கினான்.

''விடுங்க!''

''வரப்போற மருமகளுக்கு எங்கம்மா முத்தம் கொடுத்தாங்க இல்லையா? அதுமாதிரி வரப்போற மனைவிக்கு நான் தரவேணாமா?'' கார் இன்ஜினை அணைத்து ஆள் நடமாட்டமில்லாத ஓர் இடத்தில் நிறுத்தி, [illegible] கண்ணாடிகளை ஏத்திவிட்டான்.

''ஐய்யோ... என்ன அர்விந்த் இது?'' சிணுங்கினாள் பொய்யாக.

அர்விந்தன் அவளை இழுத்து அணைத்து உதடு நோக்கி குனிந்தான்.

[illegible] திரும்பியே சித்ராவை வசந்தி கவனிக்கத் தவறவில்லை. ஏதோ ஒரு மாற்றம் தெரிந்தது. வழக்கத்தை விட [illegible]... முகத்தில் பரவிக் கிடந்தது.

[illegible] அறையை விட்டே வெளியே வரவில்லை சித்ரா.

அரை மணிநேரம் காத்திருந்து விட்டு வசந்தியே அவள் அறைக்குப் போனாள்.

''என்னம்மா சித்ரா! வந்ததும் வராததுமா கிச்சனுக்கு வந்து [illegible] காபி'ன்னு பறப்பே! இன்னைக்கு அந்த ஞாபகமே [illegible] போயிருக்கே!'' என்றாள் காபியை நீட்டியபடி.

''மறந்துட்டேன் அண்ணி... தாங்க்ஸ்!''

''உனக்கு புடவை ரொம்ப அழகாயிருக்கு!''

''அப்படியா தாங்க்ஸ் அண்ணி! மறந்துட்டிங்களா... இது [illegible]ங்களோட செலக்ஷன் தானே!''

''ஆமாமா! தலைநிறைய பூக்கூட பார்க்கறதுக்கு மகாலட்சுமி [illegible]திரி இருக்கே!''

''அதுகூட நீங்கதானே வாங்கி...'' சட்டென நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டாள்.

''இல்லையே... நான் வாங்கித் தரலையே!''

''.....!'' விழித்தாள் சித்ரா.

''யாரும்மா... வாங்கித் தந்தாங்க?''

''என் ஃப்ரண்ட் அண்ணி!''

''யாரு... அன்னைக்கு நைட்ல போன் பண்ணிய ஃப்ரண்டா?''

எப்பேர்ப்பட்ட இடம்? என் பெண் மகாராணி போல வாழப் போகிறாள்? தன்னைவிட வசதியில் எட்டாத நிலையில், அடிமட்டத்தில் இருப்பது தெரிந்தும் வீடுதேடி வந்து பெண் கேட்ட அந்தம்மாளைப் போல ஒரு மாமியார் கிடைப்பது சித்ரா செய்த பூர்வ ஜென்ம புண்ணியம்."

பூரித்துப் போயினர்!

சொன்னபடி அமிர்தம்மாள் மகனுடன் அவர்கள் வீட்டிற்கு வந்து பேசி... திருமணத்திற்கான நிச்சயதார்த்தத்தை எளிமையாக அப்போதே முடித்துக் கொண்டு போனாள். மிகப்பெரிய மாளிகையில் வாழ்ந்தும், அந்த சின்ன வீட்டைக் கண்டு ஆருவமோ, முகச்சுளிப்போ கொள்ளவில்லை.

மாறாக, வீடு சிறியதென்றாலும் சுத்தமாக, சுத்தமாக இருக்கிறது. நாலா பக்கமும் ஜன்னல் வைத்திருக்கிறீர்கள். காற்றோட்டமாக இருக்கிறது. மனம் திறந்து பாராட்டினாள். இது போன்று பேசவும், பாராட்டவும் கூட ஒரு பண்பு வேண்டும். அது அமிர்தம்மாளிடம் இருந்தது.

ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு, சித்ராவின் படிப்பு முடிந்ததும் திருமணம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அமிர்தம்மாள் கையோடு கொண்டு வந்திருந்த வைர அட்டிகையை தன் வருங்கால மருமகளுக்கு அணிவித்த போது... அத்தனை பேரும் அசந்து போயினர்.

"எதுக்குங்கம்மா... இப்பவே... இதெல்லாம்?"

"எல்லாமே இவளுக்குத்தானே சம்மந்தி? இதுகூட போடலைன்னா எப்படி?"

அமிர்தம்மாள் சித்ராவின் கன்னத்தைத் தொட்டு முத்தம் கொடுத்துவிட்டே போனாள்.

[illegible]த்தனை அந்த வீட்டில் அத்தனை பேருக்கும் பிடித்து [illegible]

[illegible]வு பெரிய பணக்காரன் என்கிற பந்தா இல்லாமல் [illegible]க கலகலப்பாக பழகினான்.

[illegible]ரிடம் அலுவலகம் பற்றி பேசினான். சுபத்ராவிடம் [illegible]வைப் பற்றி, சினிமாவைப் பற்றி பேசினான்.

[illegible]ம்பீரமாய், அழகாய் சினிமா நடிகனைப் போலிருந்த [illegible]னைப் பார்த்து, சித்ராவிற்கு ஏற்ற ஜோடி என்று மனம் [illegible]மகிழ்ந்தனர்.

[illegible]அவன் வீட்டிற்குள் நுழைந்ததுமே கவிங்கருக்கும், [illegible]த்திக்கும் எங்கோ பார்த்த நினைவு!

"அட... அன்று கல்லூரியில் சித்ராவிற்கு பூங்கொத்து [illegible]கொடுத்து வாழ்த்து சொன்னானே..." நினைவிற்கு வந்ததும் [illegible]த்துக் கொண்டனர்.

எல்லாம் நல்லபடி நடந்தது.

ஆனால்...

இந்த உலகில் காற்று, நீர், நெருப்புக்கு மட்டும் தான் சக்தி அதிகம் என்பார்கள்.

ஆனால், இன்னொன்றை கூட சேர்க்க மறந்து விட்டார்கள்.

அதுதான்... விதி!

அதைவிடவா பெரிய சக்தி இருக்கப் போகிறது?

கடவுள் நம்மை தண்டிக்க விரும்புகிறபோதுதான் நம் ஆசைகளை பூர்த்தி செய்கிறார்.

"சாப்பிட வாயேன் சித்ரா? நேரமாகுது பார்!"

"வேண்டாம் அண்ணி! நான் படிக்கணும். இன்னைக்கு டெஸ்ட் இருக்கு!" புத்தகத்திலிருந்து பார்வையை எடுக்காமல் பதில் சொன்னாள்.

"நல்லாருக்கு நீ பேசறது! சாப்பிடாம எக்ஸாம் எழுதப் போறாளாம். தலை சுத்தும். அப்புறம் அர்விந்தனும், உன் மாமியாரும் என்கிட்டே தான் சண்டைக்கு வருவாங்க. சரியா சாப்பாடு போடலீங்களா.. நீங்களே சாப்பிட்டீங்களான்னு! எழுந்து வாம்மா!"

"நைட்டு பவர்கட் ஆயிடுச்சில்லே... படிக்க முடியலே. இருக்கிற கொஞ்ச நேரத்துல நான் படிச்சே ஆகணும்!"

"சரி நீ படிச்சுக்கிட்டே சாப்பிடு... எழுந்து வா!"

"எப்படி?" ஆச்சர்யமாய் வினவினாள்.

"எழுந்து வா... சொல்றேன்!"

கையைப் பற்றி அழைத்துப் போய் டைனிங் டேபிள் அருகே அமர வைத்தாள் வசந்தி.

தட்டில் இட்லியை வைத்து... சட்னியில் தொட்டு அவள் வாயருகே எடுத்துப் போனாள்.

"எப்படின்னு கேட்டியே... இப்படித்தான். நான் ஊட்டி விடறேன்... நீ படி!" என்றபடி ஊட்டி விட்டாள்.

சற்றே சங்கோஜத்துடன் சாப்பிடத் தொடங்கினாள் சித்ரா.

"ரொம்ப நல்லாருக்கும்மா நீ பண்றது?" பங்கஜம் அருகில் வந்தாள்.

என்ன சின்னக்குழந்தையா? அடுத்த வருஷம் ஆகப்போகுது... நீ ஊட்டி விட்டுக்கிட்டிருக்கியே! புரியுதா? மாமியார் வீட்டுக்குப் போனா, அங்கே விடப் போறாங்களாம்?"

புருஷன் இல்லையா? அவர் பார்த்துப்பார் இந்த வேல்லாம்!"

...போங்கண்ணி!" வெட்கப்பட்டுக் கொண்டே னாள் சித்ரா.

ஜமும் சிரித்தபடி போய்விட்டாள்.

கர் சாப்பிட வந்தமர்ந்தான்.

ந்தி அவன் முன் தட்டை எடுத்து வைத்து பிலிருந்து இட்லி எடுத்து வைத்தாள்.

ங்கர் ஒரு ஃபைலை மடிமீது வைத்துக்கொண்டு மாக ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தான்.

முதல்ல சாப்பிடுங்க... ஆறிடப்போகுது!"

"நான்தான் ஃபைலை படிச்சிட்டிருக்கேன்னு தெரிய லே?"

"அதுக்காக?" கண்கள் விரித்தது வசந்திக்கு.

"ஊட்டி விடு!"

"என்னது?"

"சித்ராவுக்கு ஊட்டிவிட்டேயில்லே...?"

"ஓஹோ... ஐயா அந்த ரூட்ல வர்றீங்களோ? சின்னக் குழந்தை பாருங்க... சாப்பிடக்கூடத் தெரியாதோ?"

"கட்டுவிட்டா குறைஞ்சாப் போச்சுலே... நீ... அடிக்கடி சொல்லே. நீங்க எனக்கு குழந்தை மாதிரி... மடிமேல போட்டுக்கிட்டு..." கவிங்கா ... கண்ணடித்துக் கேட்டான்.

"உஷ்... என்ன விளையாட்டு இது... கூடத்துல ... பொண்ணுங்க இருக்கிற இடம்... நினைவு வச்சுக்குங்க... ... கலத்துக்குள்ளேதான் நீங்க எனக்கு குழந்தை! வெளியே ... வந்துட்டா... ஒரு பொறுப்பு மிக்க ஆண்... இரண்டு தங்கைகளுக்கு அண்ணன்...!"

"தெரியாம சொல்லிட்டேன் தாயே... ஆனைவிடு... அப்புறம்... போரூர்ல ஒரு நிலம் விலைக்கு வருதுன்னு சொன்னேன் இல்லையா? நான் கேட்ட தொகைக்கு பணிஞ்சு வந்துட்டான். ஆபீஸ்லே இன்னைக்கு லோனுக்கு அப்ளை பண்ணலாம்னு இருக்கேன்!"

"வேணாங்க..." என்றாள் இன்னொரு இட்லியை எடுத்து வைத்தபடி.

"என்னது வேணாமா? என்ன சொல்றே வசந்தி?" வாய்க்கு கொண்டு போன இட்லியை தட்டுக்கே கொண்டு வந்தான்.

"இப்ப வாங்க வேண்டாம்!"

"அதான் ஏன்னு கேக்கறேன்!"

"இப்ப எந்த லோனையும் எடுக்க வேணாங்க? அடுத்த வருஷம் நம்ம சித்ராவுக்கு கல்யாணம் விளையாட்டுப் போல ஒரு வருஷம் சீக்கிரமா ஓடிப்போயிடும்.

பெரிய பணக்கார வீட்டுக்கு மருமகளா போகப்போறா நாமுளும் கவுரவமா, நம்ம சக்திக்கு மீறியே தடபுடலா ... தான் நமக்கும் கவுரவம். நினைத்தை மெதுவா ... இந்த லோனை அடுத்த வருஷம் அப்ளை ... சித்ரா கல்யாணத்துக்கு எடுத்துக்கலாம்... என்ன ...?"

... பதில் கூறாமல் மனைவியை இமைக்காமல் ...

"... பதிலே சொல்லாம அப்படிப் பார்க்கறீங்க?"

"... வசனமெல்லாம் ஆக்சுவலா நான் பேசியிருக்... நீ பேசறே! நாட்ல எல்லா அண்ணியும் உன்னை மாதிரி ... ட்டா..."

"... நல்ல வைக்காது. கிளம்புங்க நேரமாகுது!" வசந்தி ... வந்த சிரிப்பை அடக்கியபடி விரட்டினாள்.

"உன்னைப் பார்த்தா பொறாமையா இருக்குடி!" நிவேதிதா ... கிள்ளிவிட்டாள்.

"ஏன்?" என்றாள் சித்ரா.

"எங்களையெல்லாம் பொறுத்தவரை வாழ்க்கைங்கறது ... மாட்டின சேலை மாதிரி! அதை பத்திரமா கிழியாம ... உடுத்தியாகணும்!"

"இவளுக்கு என்னடி ஆச்சு? திடீர்னு தத்துவமெல்லாம் ...றா?" சிரித்தபடி சொன்னாள் சித்ரா.

"வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு படியும் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான் நானும் உன்னை மாதிரி ... மிடில் கிளாஸ் ஃபேமிலியை சேர்ந்தவதான்! அண்ணன், அண்ணி, அக்கான்னு வீடு நிறைய உறவுக் கூட்டம் எனக்கும் உண்டு. ஆனா, அத்தனையும் ...

இன்னும் ஒரு மாசத்துல அண்ணன் தனிக்குடித்தனம் போயிடுவான். அப்பாவுக்கு ரேஸுக்கு போறதுக்கும் குடிக்கறதுக்குமே சம்பளம் போதலே! சரி, பொறந்த வீட்டுல எதையும் அனுபவிக்கலே! காலாகாலத்துல கல்யாணத்தை பண்ணிக்கிட்டு புகுந்த வீட்லேயாவது நிம்மதியா காலம் கழிக்கலாம்னு நினைச்சா... அதுவும் முடியாது."

"ஏன் முடியாது?"

"கல்யாணம்னா... அவ்வளவு ஈஸியா சித்ரா? எவ்வளவு விஷயமிருக்கு? அதுக்கு எவ்வளவு பணம் வேணும்! அதுக்கெல்லாம் எங்கே போறது? இந்த படிப்பை முடிச்சிட்டு, வேலைக்குப் போய் சம்மாதிக்கணும். அப்படி சம்பாதிச்சி சேர்த்து வச்சாதான் எனக்கு கல்யாணம் ஆகும். ஹூம்... இதுக்கே எத்தனை வருஷமாகுமோ?" பெருமூச்சுவிட்டாள் நிவேதிதா!

"நிஜம்தான் சித்ரா! நிவேதிதா சொல்றமாதிரி நீ ரொம்ப அதிர்ஷ்டசாலிதான்! இதுமாதிரி கஷ்டம் எதுவுமே இல்லே! ஒருத்தருக்கொருத்தர் அனுசரிச்சு போகிற தம்பதிகள்தான் நல்ல பெற்றோரா இருக்கமுடியும். அந்த வகையிலேயும் நீ லக்கி!

அன்பான அண்ணன், தாயைவிட பரிவைக் காட்டற அண்ணி, பாசமுள்ள தங்கச்சி, ஈடில்லாத பேரழகு, அழகும், வசதியும், குணமும் கொண்ட காதலன்... இதெல்லாம் எவ்வளவு ஈஸியா வீடுதேடி வந்திருக்கு. எல்லோருக்கும் இதுபோல அமைஞ்சிடுமா சித்ரா?' என்றாள் கிருபா!

"ஷ்... விடுங்கப்பா... போர் அடிக்குது!" சித்ரா காதைப் பொத்திக் கொண்டாள்.

"ஏண்டி... சித்ரா, அதோ பார்... எதிர் பஸ் ஸ்டாண்ட்ல கிரிதரன். உன்னையே பார்த்துட்டிருக்கான்!

...படியே போகட்டும். அவனைப் பார்க்காதீங்க!" ...ரொம்ப பாவமா இருக்கு. தாடியெல்லாம் வளர்த்திருக்... உனக்கு கல்யாணமாகப் போற விஷயம் அவனுக்கு ...தெரியுமா?"

"அதென்னமோ, எனக்குத் தெரியாது. போனவாரம் ...கிட்டே தைரியமா வந்து 'ஐ லவ் யூ' ன்னு சொல்லி ஒரு ...ட்டரை நீட்டினான். ஸ்டுப்பிட்னு சொல்லி அவனெதிரே ...லெட்டரை படிக்காமலேயே கிழிச்சுப் போட்டுட்டேன்."

"ஏண்டி, படிச்சிட்டாவது கிழிச்சிப் போட்டிருக்கலாமே. ...அப்படி என்னதான் எழுதியிருப்பான்னு பார்த்திருக்கலாமே!"

"இல்லே... படிச்சாதான் தப்பு! மறுபடி முயற்சி பண்ணினா ...ன் மனசுல நுழைஞ்சுட முடியாதா என்னன்னு ஒரு ...நம்பிக்கையை நாமே உருவாக்கறது தப்பு அது! அதனாலதான்... ...அவனைப் பத்தி என் மனசுல ஒரு சின்ன அபிப்ராயம் ...அளவுகூட நினைப்பில்லேன்னு காட்டறதுக்கு கிழிச்சிப் ...போட்டேன்!"

"அப்படியும்... முயற்சி பண்ணதான் செய்றான். மறுபடி ...உன் முன்னாடிதானே வந்து நிக்கறான்!"

"ப்ச்... வேணாமே ப்ரியா! அவனைப் பத்தி எதுக்கு ...பேசறீங்க? விடுங்க... வேற பேசுவோம்!" சிடுசிடுத்தாள் சித்ரா.

"சரி பேசலை! அடுத்தவாரம் நார்த் இண்டியா டூர் போறோமே... நீ வருவேயில்லே?"

"வராம என்ன? கண்டிப்பா வருவேன். தாஜ்மகாலை பார்க்கணும்னு ரொம்ப நாளா ஆசை! மறுபடி இப்படியொரு சான்ஸ் கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ?"

"ஏன் அர்விந்தன் உன்னை கூட்டிட்டு போகமாட்டாரா?"

"இல்லே ப்ரியா! அவரா விரும்பிக் கூட்டிக்கிட்டு போனாலும் அவரோடு நான் போகமாட்டேன். ஏன்னா... அது சமாதி! அந்த மாதிரி இடங்களுக்கு ஏனோ, அவரோட போக மனசுக்கு கஷ்டமாயிருக்கும். நாங்க சேர்ந்து பார்க்க இந்த உலகத்துல வேற இடமாயில்லே?"

"யம்மாடி... ரொம்ப அறிவுப்பூர்வமா தான் பேசறே? இது வேர்ந்தே நீ அர்விந்த் மேல எவ்வளவு அன்பு வச்சிருக்கேன்னு புரியுது!" கிண்டலடித்தாள் நிவேதிதா.

"ரெண்டு நாளா உன்னைப் பார்க்காம தூக்கமே வரலே சித்ரா!"

"ரெண்டு நாளுக்கே இப்படி வருத்தப்பட்டா எப்படி? நான் ஒரு வாரம் நார்த் இண்டியா டூர் போகப்போறேனே... அப்ப என்ன பண்ணுவீங்களாம்?" ரிசீவரை இடது காதுக்கு மாற்றியபடி பேசினாள்.

"என்னது? ஒரு வாரம் டூர் போறியா? அதெல்லாம் ஒண்ணும் வேண்டாம்!"

"கல்யாணத்துக்குப் பிறகு உங்களோடதான் சுத்தப் போறேனே! ப்ரண்ட்ஸோட போறது ஒரு வேளை இதுவே கடைசி ட்ரிப்பாக்கூட இருக்கலாம்... ப்ரண்ட்ஸோட போறது ஒரு தனி ஜாலி! ப்ளீஸ்... மை டியர் யங்மேன்! நான் போகணும். போயே ஆகணும்!"

"ஒரு வாரம் என்னைப் பிரிஞ்சி இருப்பியா?"

"மனசை கல்லாக்கிக்க வேண்டியதுதான். என்ன பண்றது?"

"சரி... நான் பர்மிஷன் தரணும்னா... நாளைக்கு நீ காலேஜுக்கு கட் அடிக்கணும்!"

...க்கடி லீவு போடச் சொல்றீங்களே" சிணுங்கினாள்.

...மா... இவ படிச்சு வேலைக்குப் போய்தான் என்னைக் ...க்குப் போறா... வருவியா?"

...ஒக்கே... ஒக்கே... வர்றேன். எங்கே போறோம்?"

...ம்மா உன்னை பார்க்கணும்னு சொன்னாங்க..."

... உங்க வீட்டுக்கா?"

...ம்ம வீட்டுக்குன்னு சொல்லு!"

...க்கே... நம்ம வீட்டுக்கு! இப்ப சரியா?"

...அப்புறம்?"

...அப்புறம்னா?"

...வேற என்ன விசேஷம்னு கேக்கறேன்."

...சொல்லவா?"

...சொல்லு...!"

...சொல்லிடுவேன்!"

...இதிலென்ன சஸ்பென்ஸ்... சொல்லு!"

...வந்து... நான் அம்மா ஆகப்போறேன்!" சொல்லிவிட்டு ...வென சிரித்தாள்.

...அடிப்பாவி... நான் உன்னை தொடவேயில்லையே?" ...பாய் அலறினான் அர்விந்தன்.

...ரை பங்களா முன் நிறுத்தினான்.

...யமாய் இறங்கினாள் சித்ரா.

"உள்ளே வா சித்ரா!"

தயங்கியபடியே வந்தாள்.

சுற்றும் முற்றும் பார்த்தபடி அர்விந்தனை கேள்விக் குறியாய் ஏறிட்டாள்.

"அத்தை எங்கே?"

"என்ன அம்மாவைத் தேடறியா? மாடியில இருக்காங்க [illegible] வா...!"

சித்ரா பூனைக்குட்டிப்போல் அவனைப் பின் தொடர்ந்தாள்.

கம்பளம் விரிக்கப்பட்ட படிக்கட்டு. வளைந்து, வளைந்து மாடியைத் தொட்டது.

சுவற்றில் மாட்டப்பட்டிருந்த சித்திரங்களும், கூரையில் தொங்கிய அலங்கார விளக்குகளிலும் பணக்காரத்தனம் அப்பட்டமாய் தெரிந்தது.

தன்னறைக்கு அழைத்துப்போனான் அர்விந்தன்.

"இதுதான் அத்தையோட ரூமா?"

"ம்ஹூம்... நம்மோட பெட்ரூம்!"

"ச்சீ..." என வெட்கப்பட்டவள் "அத்தை எங்கே?" என்றாள் மறுபடி.

"மதுரையில்"

"என்னது?"

"மதுரைக்குப் போயிருக்காங்க!"

"மதுரைக்கா? நீங்க மாடியில இருக்காங்கன்னு சொன்னீங்க?"

"பொய் சொன்னேன்? அம்மா எனக்கு, ஸாரி, நமக்கு [illegible]ணம் நிச்சயமாயிருக்கில்லையா? என்னமோ [illegible]ண்டுதலாம். மதுரை மீனாட்சி அம்மனை பார்த்துட்டு [illegible]றேன்னு போயிருக்காங்க! நாளைக்கு தான் வருவாங்க!"

"அப்ப... ஏன் என்கிட்டே பொய் சொன்னீங்க?"

"அப்புறம் உன் கேள்விக்கு பதிலை சொல்றேன்!" [illegible]றவன் இண்டர்காம் அழுத்தி, "ரெண்டு பாதாம்கீர் கொண்டு [illegible]" என்று பணித்தான்.

"முதல்ல... நம் ரூமை சுத்திப் பார் சித்ரா! இந்த கட்டில் போதுமா? இதைவிட பெரிசா வேணுமா?" குறும்பாய் கேட்டான்.

"ம்..." என்று செல்லமாய் முறைத்தாள்.

யூனி∴பார்ம் அணிந்த பணியாள் ட்ரேயில் இரண்டு வெள்ளி டம்ளர் நிறைய பாதாம்கீர் கொண்டு வந்து பணிவாய் ஏற்றே முதுகு வளைத்து நீட்டினான்.

அதை எடுத்துக் கொண்ட அர்விந்தன். "நீ... போகலாம்" என்று அனுப்பினான்.

"சாப்பிடு சித்ரா!"

"கேட்டதுக்கு இன்னும் பதிலே சொல்லலை நீங்க!"

"முதல்ல குடி! நான் இப்ப வந்துடுறேன்!" என்று கூறிவிட்டு அறையைவிட்டு வெளியேறினான்.

சித்ரா அவனை விநோதமாய் பார்த்துவிட்டு அறையை நோட்டம் விட்டபடி பாதாம் கீரை உறிஞ்ச ஆரம்பித்தாள்.

அறையின் நேர்த்தி... அர்விந்தனின் அழகுணர்ச்சியை பறைசாற்றியது. அறைமுழுக்க லாவண்டர் மணம்.

அறைமுழுக்க வலம் வந்தவள் கட்டில் அருகே இருந்த டேபிள் பார்த்ததும் அசந்து நின்றுவிட்டாள்.

டேபிள்மேல் நைட் லாம்ப் ஒன்று! இளமஞ்சள் நிறத்தில் மூன்று ரோஜா மொட்டுக்கள். சற்று தள்ளி ஒரு பட்டாம்பூச்சி.

சித்ரா அருகே இருந்த சுவிட்சை அழுத்தியதும்... பளிச்சென இளமஞ்சள் நிறத்தில் விளக்கெரியத் துவங்கின. இனிமையான இசை கசிய... ரோஜா மொட்டுக்கள் மெல்ல மெல்ல பட்டாம்பூச்சி மெல்ல எழுந்து இறகை விரித்து ஒவ்வொரு பூவின் மீதும் அமர்ந்துவிட்டு தன் இருப்பிடத்திற்கு வந்ததும் மறுபடி பூக்கள் மூடிக் கொண்டன.

சற்று இடைவெளிக்குப் பிறகு மறுபடியும் பூக்கள் விரிய பட்டாம் பூச்சி பூவின் மீதும் அமர்ந்து... தொடர்ந்து இந்த அற்புதம்.

"வாவ்!" என்று வாய்விட்டு கூவினாள்.

"என்ன... எதைப்பார்த்து வாயைப் பிளக்கறே? பின்புறம் வந்து நின்ற அர்விந்தன் கேட்டான்.

"அர்விந்த்... இந்த நைட்லாம்ப் ரொம்ப அழகா இருக்கு!"

"உன்னை மாதிரி..." என்றவன் அவளை தன் பக்கம் திருப்பினான்.

"எதையோ எதிர்பார்த்த அவனின் கண்களை நேருக்கு நேர் சந்திக்கும் தைரியமின்றி முகத்தை தாழ்த்திக் கொண்டாள்."

"நான் ஏன் பொய் சொன்னேன் தெரியுமா? உன்னை கூட்டிட்டு வந்து இந்த வீடு முழுக்க சுத்திக் காட்டணும்னு! அதனால்தான் அம்மா கூப்பிட்டாங்கன்னு பொய் சொன்னேன். ஆனா, இப்ப வேற ஒண்ணு தோணுது!"

... என்ன?"

... அம்மாவா ஆயிட்டேன்னு பொய் சொன்னியே... அதை ... ஆக்கினா என்னன்னு?" குரலில் ஏக்கம் வழிந்தது.

... கைகளை நாசூக்காய் விலக்கினாள் சித்ரா.

... அர்விந்த்... நாம் இங்கே இருக்க வேண்டாம். ... விடலாம்!"

"ஏன் பயப்படறே சித்ரா? நான் யாரு? உன்னோட ... உன்னோட வருங்கால புருஷன். நான் ஏன்தான் ஒரு ... கழிச்சி கல்யாணத்தை வச்சிக்கலாம்னு ... சொன்னேனோ? சித்ரா... சொல்லு... வர்ற முகூர்த்தத்திலேயே ... கல்யாணத்தை நடத்த சொல்லிடலாமா? என்னால ... இருக்க முடியாது!" அவளை இழுத்து தன்னோடு ... அணைத்து உச்சந்தலையில் முத்தமிட்டான்.

"அர்விந்த்... ப்ளீஸ்..." என்று விலக நினைத்தாலும் ... முடியவில்லை என்பதுதான் சரி.

"சித்ரா... ஐ... வான்ட்...யூ!" என்று கன்னத்தில் ... பதித்தான்.

"தப்பு... அர்விந்த்!"

"மனசால நெருங்கிட்ட பிறகு... சாஸ்திரம், சம்பிரதாய மெல்லாம் நமக்கு நடத்தப் போறது ரெண்டாவது கல்யாணம் மாதிரி. இப்பவும் நாம கணவன் மனைவிதான் சித்ரா!"

"எனக்கு பயமாயிருக்கு!" சித்ரா அவன் மார்பில் ஒண்டிக் கொண்டாள்.

அர்விந்தன் அவளை எலும்புகள் நொறுங்குவதுபோல் இறுக்கி அணைத்துக் கொண்டான்.

காதல்... காமத்திற்கு தாவியது.

6

"பத்திரமா போய் வாம்மா!" அப்பா கூடவே ரெயில்வே ஸ்டேஷன் வரை வந்து வழியனுப்பினார்.

உடன் படிக்கும் மாணவிகளின் உறவுக் கூட்டமும் வழியனுப்ப வந்திருந்ததால்... கூட்டம் அதிகமாய் இருந்தது.

சித்ரா கண்களால் துழாவினாள்.

"யாரைம்மா தேடறே? மாப்பிள்ளை வர்றேன்னு சொல்லியிருந்தாரா?" வீரராகவன் சிரித்தபடி கேட்டார்.

"ஆமாம்ப்பா!" என்றாள் கூச்சத்துடன்.

"ட்ரெய்ன் கிளம்ப இன்னும் அஞ்சு நிமிஷம்கூட இல்லையே... அதோ... அதோ வந்திட்டிருக்கார் சித்ரா!" கிட்டத்தட்ட கூவினார்.

"மாப்பிள்ளே... இதோ... இங்கே இருக்கோம்!"

அருகே வந்து மூச்சிரைத்த அர்விந்தன் "வணக்கம் மாமா" என்று கைகூப்பினான்.

"வணக்கம் மாப்பிளே... நீங்க பேசிட்டிருங்க... நான் சித்ராவுக்கு படிக்க புத்தகங்கள் வாங்கிட்டு வந்துடறேன்" நாசூக்காய் அங்கிருந்து அகன்றார் வீரராகவன்.

அர்விந்தன் சித்ராவின் அருகில் வந்தான்.

கண்கள்... அவள் கண்களுக்குள் துளைத்து உயிரை வதைத்தது.

"சித்ரா."

"ம்..."

...பமில்லையே!"

...துக்கு?"

...கிட்டே அப்படி நடந்துக்கிட்டதுக்கு?"

...ப்படி?"

...என் அனுமதி இல்லாம உன்னை எடுத்துக்கிட்டதுக்கு!"

நீங்க மட்டுமா எடுத்துக்கிட்டீங்க... நானும் தானே..."

"அப்ப... என்மேல கோபமில்லையா?"

...ச்சே!"

"அப்ப ஏன் ரெண்டு நாளா நீ போன் பண்ணலே?"

"நீங்க ஏன் பண்ணலே?"

"எனக்கு தயக்கம்... குற்ற உணர்ச்சி..."

"எனக்கு வெட்கம்... இயல்பா பேசமுடியலை... ...னாலதான்!"

"அந்த ஒருநாள்... யுகம் யுகமா வாழ்ந்த சந்தோஷம் எனக்கு! நீங்க... நாம முன்னாடியே ஏதோ ஒரு ஜென்மத்தில சேர்ந்து வாழ்ந்திருக்கோம்!"

"ஆமாம் அர்விந்த்! எனக்கும் அப்படித்தான் தோணுது!"

"இப்பல்லாம் தனியா தூங்க முடியல தெரியுமா? அம்மாகிட்டே சொல்லி ரெண்டே மாசத்துல முகூர்த்தம் பார்த்து நம்ம கல்யாணத்தை நடத்த சொல்லப் போறேன்!"

"ரொம்ப அவசரப்படறீங்க" கேலியாய் சிரித்தாள்.

"அவஸ்தைப் படறேன்... சித்ரா... ட்ரெய்ன் மூவ் ஆய்டச்சி... கேர்ஃபுல்லா இரு! இந்தா இதை செலவுக்கு வச்சுக்க!" பாக்கெட்டிலிருந்து பத்தாயிரம் ரூபாய் ஒரு கட்டு ஒன்றை அவள் கையில் வைத்து அழுத்தினான்.

"ஐயோ... என்னங்க இது? பணமெல்லாம் எதுக்கு?"

"நான் என்ன அந்நியனா சித்ரா? இப்படி தயங்கறே? என் பெண்டாட்டிக்கு நான் தராம வேற யார் தருவா? வச்சுக்க..."

சித்ரா நெகிழ்ந்து போனாள்.

ரெயில் வேகம் பிடித்தது.

"சித்ரா... ஐ... லவ்...யூ!" அவள் உள்ளங்கையில் அழுத்தமாய் முத்தமிட்டான்.

ட்ரெயின் மிக வேகமாய் ஓட... அர்விந்தன் ஈடு கொடுக்க முடியாமல் நின்றுவிட்டான்.

பத்துநாள் கழித்து டூர் முடிந்து திரும்பி வந்தாள் சித்ரா!

முகம் வெகுவாய் களைத்துப் போயிருந்தது.

வாசலில் ஆட்டோ வந்து நிற்கும் சப்தம் கேட்டதுமே ஓடோடி வந்தாள் வசந்தி!

"ஓ... சித்ராகுட்டி! வந்துட்டியா?" அவளை அப்படியே கட்டிக் கொண்டாள்.

"ஆ... என்ற அலறலோடு முகம் சுருங்கினாள் சித்ரா.

"என்ன சித்ரா?"

"ஒண்ணுமில்லே... உங்க ஹேர்பின் குத்திடுச்சி!" சமாளித்தாள்.

"குடு... நான் எடுத்துட்டு வர்றேன்" சித்ரா கையிலிருந்த பெட்டியை வாங்க முயற்சித்தாள்.

"இல்லை... வேண்டாம். நானே எடுத்துட்டு வர்றேன்."

ஒரு மாதிரியாய் இருந்தது குரல். முகத்தில் பழைய ...யோஜ்யம் இல்லை.

வசந்தி கவனித்தாள். என்றாலும் தன்னை சமாதானப் ...த்திக் கொண்டாள்.

...ஊர் சுற்றி வந்த களைப்பு! முகம்கூட லேசாய் கறுத்துப் ...யாய் இருந்தது.

"என்னம்மா... டூர் எப்படியிருந்திச்சு? நல்லா என்ஜாய் ...ண்ணினியா?" வீரராகவன் ஆர்வமாய் கேட்டார்.

"ம்... நல்லாருந்துச்சு!"

"ஏண்டி டல்லா இருக்கே?" அம்மா ஒரு மாதிரி அவளைப் ...ர்த்தாள்.

"என்ன அத்தை... பத்துநாள் டூர்னா சும்மாவா? எத்தனை இடத்திற்கு அலைஞ்சிருப்பா. டயர்டா இருக்காதா? வந்ததும் ...ராததுமா அவளை இப்படி நிக்கவச்சு கேள்வி கேக்கறதுதான் ...ப்பு!" வசந்தி பதில் கூறினாள்.

சித்ரா எதுவும் பேசாமல் தன்னறைக்குள் போய்விட்டாள்.

உள்ளே சென்றதும் கதவை தாளிட்டு விட்டு கட்டிலில் தொப்பென அமர்ந்தாள்.

இரண்டு கைகளாலும் முகத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு ...தரையை வெறித்துப் பார்த்தாள்.

கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்து பாதங்களை நனைத்தது.

நெஞ்சில் கனமாய் அழுத்திற்று.

"எப்போது இறக்கி வைக்கப் போகிறேன் இந்த கனமயை கடவுளே!"

சற்று நேரத்தில் கதவு தட்டப்பட்டது.

முகத்தை அழுந்தத் துடைத்துக் கொண்டு கதவைத் திறந்தாள்.

வசந்தி காபியோடு நின்றிருந்தாள்.

"இந்த சித்ரா காபி!" என்றவளின் கண்களும் அவளை ஆராய்ந்தது.

கதவை எதற்காக சார்த்தியிருந்தாள்? உடைமாற்றவா? இல்லையே அதை உடையில்தானே இருக்கிறாள்? என்னாயிற்று இவளுக்கு? முகம் இறுகிப் போய் இதுவரை இப்படி நான் இவளைப் பார்த்ததில்லையே! வசந்திக்கு மனம் தவித்தது.

"சித்ரா..."

"ம்..." என்றாள் தலைநிமிராமலேயே... காபியை உறிஞ்சிக் கொண்டு.

"ஏம்மா ஒரு மாதிரியா இருக்கே?" தலையை வருடினாள்.

"நா... நானா... இல்லையே!"

"இது நிஜமாயிருந்தா சந்தோஷம்தான். வந்து குளிம்மா.. டயர்டெல்லாம் காணாமப் போயிடும்!"

"ம்..." என்று முனகினாள்.

வசந்தி வெளியே சென்றபிறகு, மாற்று உடையை எடுத்துக் கொண்டு குளிக்கக் கிளம்பினாள்.

துரிதமாய் குளித்து முடித்தபின் ஹாலுக்கு வந்தாள் டைனிங் டேபிளில் யாருமில்லை.

... தானே தட்டை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, ...லிருந்த பொங்கலை கொஞ்சம் எடுத்து போட்டு ... ஆரம்பித்தாள்.

...யாக வந்த வசந்தி ஆச்சர்யமாய் பார்த்தாள்.

"... சித்ரா... கூப்பிட்டிருந்தா நான் வந்திருக்க ...ளா? அட... இதென்ன? பொங்கல் சாப்பிடறே? ...கு இது பிடிக்காதுன்னு தானே நான் அவசர அவசரமா ...ன் சேமியா பிரியாணி பண்ணிட்டிருக்கேன்!"

...ராவுக்கே அப்போதுதான் உறைத்தது. அவளுக்கு ...ாத பொங்கலை சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பது. சட்டென ...ித்தாள்.

"பொங்கல் நல்லாதானிருக்கு... எனக்கு இதுபோதும்."

...ார்த்தைக்கு வார்த்தை அண்ணி, அண்ணி என்று ...ப்பவள்... வந்தது முதல் ஒருமுறைக்கூட அழைக்காதது ...ந்தது.

'இவளுக்கு என்னமோ ஆகிவிட்டது' மனம் வலித்தது ...ந்திக்கு.

அன்று ஞாயிறு என்பதால் கலிங்கருக்கும் அலுவலகம் ...முறை! வீட்டில் இருந்தான்.

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த சித்ராவின் எதிரே வந்தமர்ந்தான் ...லிங்கர்.

"என்னம்மா சித்ரா... டூர் எப்படி... பிடிச்சிருந்ததா?"

"ம்..."

"தாஜ்மகால்... செங்கோட்டையெல்லாம் பார்த்தியா?"

"பார்த்தேன்!"

"இந்த அண்ணனுக்காக என்ன வாங்கி வந்திருக்கே?"

"நான்... வந்து... ஒண்ணும் வாங்கிட்டு வரலே!"

"ஏம்மா... செலவுக்கு பணம் போதலையா?"

"இ... இல்லை... ஆமாம்... போதலை!"

"அட்டா... சாப்பிட விடாம ஏன் அவளை டிஸ்டர்ப் பண்றீங்க?"

"பத்துநாள் கழிச்சி பார்க்கறேன். ஒரு அஞ்சு நிமிஷம் பேசவிடமாட்டேங்கறியே... சித்ரா, சாப்பிட்டுட்டு நல்லா தூங்கு! அப்பத்தான் ஃப்ரெஷ்ஷா இருக்கும். இப்ப உன் முகத்தைப் பார்க்க எப்படியிருக்குத் தெரியுமா? செத்த எலிமாதிரி!" கேலியாய் சொல்லிவிட்டு எழுந்து போனான்.

சித்ரா சிரிக்கவில்லை. அதையும் வசந்தி கவனித்தாள். நாகரிகமாய் அவளும் எழுந்து போனாள். சித்ரா பாதி உணவிலேயே கையை கழுவிவிட்டு தன்னறைக்குப் போய் படுத்துக் கொண்டாள். மறக்காமல் உள்பக்கம் தாளிட்டுக் கொண்டாள்.

அசதியாய் இருந்தது. ஆனாலும் இமைகள் ஒன்று சேர மறுத்தது.

ஒரு மணி நேரம் கடந்திருக்கும்.

டெலிபோன் அலறியது... மூடிய கதவைத் தாண்டி துல்லியமாய் கேட்டது.

வசந்திதான் பேசினாள்.

"ஓ... நீங்களா?"

"ஆமாம்... காலையிலேதான் வந்தா... டயர்டாயிருக்குன்னு தான் படுக்கப்போனா. ஒரு நிமிஷம் லைன்ல இருங்க கூப்டறேன்!"

அடுத்த சில கணங்களில் இவள் அறை நோக்கி வரும் காலடி சப்தம் கேட்டது.

அறையின் கதவைத் தட்டினாள் வசந்தி.

"சித்ரா... சித்ரா... கதவைத்திற... அரவிந்தன் போன் பண்ணியிருக்கார்... லைன்ல இருக்கார்... சித்ரா! சித்ரா!"

சித்ரா அசையவில்லை. எழமுயன்ற கால்களை உதடுகளை, கைகளை இறுக்கி மூடி கட்டுப்படுத்திக் கொண்டாள்.

கதவு திறக்கப்படாததால் வசந்தி திரும்பி நடந்தாள்.

"ஸாரிங்க... அவ நல்லா தூங்கறா... எழுப்ப மாட்டேங்கறா"

"......"

"கண்டிப்பா... எழுந்ததும் போன் பண்ணச் சொல்றேன்."

சித்ராவின் கண்களில் கண்ணீர் பொங்கி வழிந்து தலையணையை நனைத்தது.

யாரும் சந்தேகிக்கக் கூடாதென்று பிற்பகல் மூன்று மணிக்கு வெளியில் வந்தாள்.

வசந்தியும், கலிங்கரும் அவர்கள் அறையில் இருந்தனர்.

அப்பாவைக் காணவில்லை.

"என்ன சித்து... இப்பதான் எழுந்தியா? வா... வந்து சாப்பிடு!"

அம்மா திடீரென அழைப்பாள் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை... அவனை அமரவைத்து சாதத்தை பரிமாறினாள்.

மெல்ல பிசைந்து... சாப்பிட ஆரம்பித்தாள்.

"சித்ரா..."

"ம்..."

"நீ ஊருக்குப் போயிருந்தப்ப... உன் மாமியார் இங்கே வந்திருந்தாங்க!"

"மாமியாரா?"

"என்னடி அப்படிக் கேக்கறே? அதான்... அவரோட அம்மா!"

"......"

"என்னன்னு கேக்கமாட்டியா? நானே சொல்லிடறேன். ஒரு வருஷம் கழிச்சி கல்யாணம்னு முடிவு பண்ணியிருந்தோம் இல்லையா? அவ்வளவு நாள் ஏன் இழுத்தடிக்கணும்? மூணுமாசம் கழிச்சி, ஒரு நல்ல முகூர்த்த நாள் இருக்குதாம். அப்பவே கல்யாணத்தை பண்ணி... என் மருமகளை நான் கூட்டிட்டு போகணும்னு முடிவா சொல்லிட்டாங்க!"

இதயத்தை வாள் கொண்டு அறுப்பது போலிருந்தது சித்ராவுக்கு

"நீங்க என்ன சொன்னீங்க?"

"சொல்றதுக்கு என்ன இருக்கு? அவங்களே முடிவு பண்ணிட்ட பிறகு..."

"ஏன்... நான் முடிவு பண்ண வேண்டாமா?" கோபமாய் கேட்டாள் சித்ரா.

"சி...த்...ரா! என்னடி சொல்றே?" பங்கஜம் மகளை ...தமாய் பார்த்தாள்.

"இது நான் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். நானும் முடிவு ...ணியாகணும். இப்பச் சொல்றேன். இப்ப இந்தக் ...யாணம் நடக்க நான் ஒத்துக்கமாட்டேன்!" தீர்க்கமாய் ...விட்டு பாதி சாப்பாட்டிலேயே எழுந்து போனாள்.

"சித்ரா... சித்ரா!" பங்கஜம் கூப்பிடக் கூப்பிட காதில் ...ழாததுப்போல் போய்விட்டாள்.

"என்னடி ஆச்சு இவளுக்கு?" வெகுநேரம் அப்படியே ...மர்ந்திருந்தாள் பங்கஜம்.

இரவு ஏழுமணி இருக்கும்.

கலிங்கர் ஒரு பார்சலோடு வந்தான்.

"சித்ரா... இங்கே வா!"

வந்தாள்

"பிடிச்சிருக்கா பார்! என் ஃப்ரண்ட் ஒருத்தன் ரெடிமே... கடை ஒண்ணை இன்னைக்கு திறந்திருக்கிறான். உனக்கு இ... நல்லாயிருக்குமேன்னு எடுத்துட்டு வந்தேன்! பிடி... இருக்கா?"

வெள்ளை கலரில் இளநீலத்தில் பூப்போட்ட சரிதார். பா... ரொம்ப அழகாக இருந்தது.

"இல்லை... வேண்டாம்!"

"ஏம்மா... உனக்கு இந்த கலர் பிடிக்கலையா?"

"ஆமா... வெள்ளை பிடிக்கலை?"

வசந்தி ஆச்சர்யமாய் சித்ராவைப் பார்த்தாள் காரணம், சித்ராவிற்கு பிடித்த நிறமே வெள்ளைதான். பெரும்பாலும் அவளிடம் இருக்கும் பாதி உடைகள் அந்த நிறம்தான். எந்த உடை எடுத்தாலும்... அதில் சிறிய அளவாவது வெள்ளை நிறம் இருப்பதுபோல்தான் எடுப்பாள்.

கலிங்கருக்கே வருத்தம்தான்! அவன் விரும்பி எத்தனையோ பொருட்களை தங்கைக்கு வாங்கி வந்திருக்கிறான். இதுநாள் வரை பிடிக்கவில்லை என்று முகத்திலடிப்பது போல் சித்ரா சொன்னதேயில்லை.

அந்த நேரம் பார்த்து டெலிபோன் அலறியது.

கலிங்கர்தான் எடுத்தான்.

"வணக்கம்... நல்லாயிருக்கேங்க... இதோ இங்கேதான் இருக்கிறா... கொடுக்கறேன்... சித்ரா உனக்குத்தான் போன்" என்று அவள் கையில் ரிசீவரைத் திணித்துவிட்டு போனான்.

"ஹலோ..." என்றாள் சித்ரா.

"ஹேய்... டியர்... என்ன சைலன்ட்டாயிருக்கே! உன்கிட்டேர்ந்து போன் வரும் வரும்னு எதிர்பார்த்திட்டிருந்தேன் தெரியுமா?" அர்விந்தன்தான் பேசினான்.

"அப்படியா?" என்றாள் சாதாரணமாக.

"என்ன அப்படியா? கொஞ்சம்கூட உனக்கு என்மேல அக்கறையே இல்லை!"

"......"

"ஏய்... என்ன ஒன்னுமே பேசமாட்டேங்கறே?"

"தலைவலி!"

...ஹோ... அதான் இவ்வளவு டல்லடிக்கறியா? அப்புறம் முக்கியமான விஷயம். நான் ரொம்ப அர்ஜென்ட்டா ...எனக்கு நைட் ஃப்ளைட்ல கல்கத்தா போறேன். ...மான பிஸினஸ் மேட்டர். வர மூணு நாள் ஆகும்.

...அம்மா, அதான் உன் மாமியார் உன்னை பார்க்கணும்னு ...ல்லிட்டிருந்தாங்க. அநேகமாக நாளைக்கோ, நாளை ...றோ உங்க வீட்டுக்கு வருவாங்க!"

"ப்ளீஸ்... இப்ப வரவேணாம்னு சொல்லிடுங்க!"

"சி...சித்ரா...ஏன்?"

"வீட்லே சில பிரச்னை!"

"ஓ... சரி... நான் சொல்லிடறேன்... அப்புறம்!"

"வச்சிடட்டுமா... ரொம்ப தலைவலிக்குது!" பதில் எதிர் ...க்காமல் ரிசீவரை வைத்துவிட்டாள்.

அந்த கணமேதான் காற்றில் கரைந்து போய்விடக் கூடாதா ...ிருந்தது சித்ராவுக்கு!

7

குளித்து முடித்து வந்த சித்ரா தன்னறைக்குள் அண்ணி எதையோ தேடிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டதும் திடுக்கிட்டாள்.

"என்ன தேடறீங்க?"

"வேலைக்காரி ஒரு வாரம் வரமாட்டா. நான்தான் துணி ...வைக்கணும். அதான் உன்னோட அழுக்குத் துணியை ...த்துக்கிட்டிருக்கேன்!"

"இல்லே... வேண்டாம்!"

"என்ன வேண்டாம்?"

"நீங்க என்னோட துணியை துவைக்க வேண்டாம்!"

"ஏம்மா? ஏற்கனவே நான்தான் உன் துணிகளை துவைச்சிருக்கேனே... இப்ப மட்டும் என்ன?"

"என்னைத் துருவித் துருவி கேள்வி கேட்காதீங்க. நா... ஒண்ணும் சின்னக்குழந்தையில்லே.. எனக்கும் துவைக்கத் தெரியும்!"

வசந்தியால் நம்பவே முடியவில்லை.

பேசுவது சித்ரா தானா? என்னாயிற்று இந்தப் பெண்ணுக்கு?

"சித்ரா... நீ முன்னே மாதிரியில்லே... ஒரு மாதிரி பேசறே... யாரையும் மதிக்கறதில்லே... அம்மாகூட வருத்தப்பட்டாங்க... உனக்கு என்ன ஆச்சு?"

"பைத்தியம் பிடிச்சிருக்க போதுமா? என்னைத் தனியா விடுங்க... நான் டிரஸ் பண்ணனும்!" வெடுக்கென பேசினாள்.

அந்த பேச்சை ஜீரணித்துக் கொள்ள முடியாமல் கண்களில் நீர்த்திவலைகள் உற்பத்தியாயின.

வேதனைகளைச் சுமந்து வெளியேறினாள் வசந்தி!

"சித்து... இது எனக்கு நல்லாருக்கா பாரேன்!"

"சுபத்ரா சித்ராவின் சல்வார் கமிஸை அணிந்து கொண்டு இப்படியும், அப்படியும் அழகு காட்டினாள்.

"உன் அளவுக்கு நான் வளர்ந்துட்டேன். உன் டிரஸ் எனக்கு சரியா இருக்கில்லே?"

சித்ரா கண்களில் சிவப்பேற அவள் அருகில் வந்து பளாரென அறைந்தாள்.

...தாளாமல் கன்னத்தைப் பொத்திக் கொண்ட சுபத்ரா ...துப் போனாள்.

"...எதுக்குடி என் டிரஸ்ஸை எடுத்துப் போட்டே? யாரைக் ...டு எடுத்துப் போட்டே?"

"...!"

"...கழட்டுடி... முதல்ல கழட்டு. என்னை என்ன இந்த வீட்லே ...ம்மைன்னு நினைச்சிட்டீங்களா? யாரைக் கேட்டு ...ப்படியெல்லாம் செய்யறீங்க? எனக்குன்னு விருப்பு ...வெறுப்பு இல்லையா?" சம்மந்தா சம்மந்தாமில்லாமல் ...னாள். பேசினாள்.

...விக்கித்துப் போனாள் சுபத்ரா.

...மளமளவென்று அணிந்திருந்த உடையைக் கழற்றி ...ராவின் முகத்தில் வீசியெறிந்தாள்.

"இந்தா உன் டிரஸ்! இனி நீ அக்காவுமில்லே! நான் உன் ...தங்கையுமில்லே... போடி!" என்று அழுதபடி சென்றாள்.

அடுத்த நிமிடம் பங்கஜம் அவள் முன் ஆஜரானாள்.

"உன்னை பேய் கீய் பிடிச்சு ஆட்டுதா? ஏண்டி சுபத்ராவை ...ப்படி அறைஞ்சி அனுப்பியிருக்கே?"

"எனக்குப் பிடிக்காததை செய்தா... அப்படித்தான் அடிப்பேன்!"

"ரொம்ப திமிர்டி உனக்கு. ரொம்ப அழகா இருக்கோம்ங்கற ...ர்வம்! எல்லாரும் உன்னை தலைமேல தூக்கி வச்சுக்கிட்டு ஆடறாங்களே! அதனால தலைகால் புரியாம ஆடறே!

உன்னை சொல்லித் தப்பில்லே! எங்கமேல தப்பு! ரொம்ப செல்லம் கொடுத்து ஆணவத்தை வளர்த்துட்டோம். சுபத்ரா

யார்? என் தங்கச்சிதானே? அஞ்சிவிரலும் பதிஞ்சு போற அளவுக்கு அடிச்சிருக்கியே. என்னதான் நினைச்சிட்டிருக்கிறே உன் மனசுல?''

''எனக்குன்னு சொந்தமான பொருளை அவ எதுக்கு எடுக்கணும்?''

''இதுக்கு முன்னாடி எத்தனையோ முறை உன் டிரஸை எடுத்துப் போட்டிருக்காளே... அப்பல்லாம் வராத கோபம் இப்ப எப்படி வந்தது? புரியுதுடி எல்லாம் புரியுது!''

சித்ரா ஆவேசமாய் பாம்புபோல் தலை உயர்த்திப் பார்த்தாள்.

''என்ன புரியுது?''

''எல்லாம் புரியுது! கொஞ்சநாளா நீ நடந்துக்கற விதம், பேசற பேச்சு, புரிஞ்சு போச்சுடி! உங்கண்ணன் எவ்வளவு ஆசையா கரிதார் வாங்கிட்டு வந்தான். அதைப் பிடிக்கலேன்னு முகத்திலடிக்கிற மாதிரி வீசி எறிஞ்சிட்டே!

உங்கண்ணி உன்மேல எவ்வளவு பாசம் வைச்சிருந்தா? பெத்தவங்க எங்களைவிட உன்னை உள்ளங்கையில் வைச்சு தாங்கினவளையும் மரியாதைக்குறைவா பேசிட்டே! இப்ப... கூடப்பிறந்தவளை... உன்னைவிடச் சின்னவளை கைநீட்டி அடிச்சிட்டே! இவ்வளவும் ஏன்?

பெரிய இடத்துக்கு மருமகளா போகப் போறோம்ங்கற தலைகனம்! மாட மாளிகையில... மகாராணியா வலம் வரப்போறோம்ங்கற திமிரு... எங்க எல்லாரையும் எடுத்தெறிஞ்சு பேச வைக்குது!'' பங்கஜம் மூக்கு விடைக்க கத்தினாள்.

ஆமாம்! தலைகனம்தான். திமிருதான்! இன்னொன்னும் சொல்றேன் கேட்டுக்குங்க! என் அழகுக்கு முன்னாடி அந்த மாளிகையும். நீ சொன்னியே மாடமாளிகை, அதுவும் எனக்கு சமம். அதையும் லேட்டாதான் புரிஞ்சுக்கிட்டேன். அதனால நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கேன்.''

''பாவி மக... என்னென்னமோ பேசறாளே... ஏங்க பார்த்துட்டு நிக்கறீங்களே... கன்னம் பழுக்க ரெண்டு அறைவிடாம...''

''நீ சொன்ன மாதிரி இவபேசற பேச்சுக்கு ஆத்திரம் தீர அறையலாம். ஆனா, அதுக்கு எனக்கென்ன உரிமையிருக்குன்னு கேட்டுட்டா... எந்த மூஞ்சிய வைச்சுக்கிட்டு இந்த வீட்ல நான் வலம் வரமுடியும்? அம்மாடி... சித்ரா... சொல்லிடும்மா... என்னமோ ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கேன்னு சொன்னியே... அதையும் சொல்லிடு!'' வீரராகவன் குரல் கம்ம பேசினார்.

ஆனால், இவை எதுவும் சித்ராவை அசைத்ததாகத் தெரியவில்லை. முன்னிலும் விறைப்புக் கூடியது.

திமிர்ந்து அப்பாவைப் பார்த்தாள்.

''இந்த கல்யாணத்துல எனக்கு இஷ்டமில்லே... நிறுத்திடுங்க...'' சித்ரா, நிதானமாய், தீர்மானமாய் சொன்னாள்.

அதைக்கேட்டு வீடு மொத்தமும் அதிர்வில் குலுங்கியது.

அர்விந்தன் யோசனையாய் டேபிள் மீதிருந்த பேப்பர் வெயிட்டை சுற்றிக் கொண்டிருந்தான்.

''நான் கேக்கறேன்னு தப்பா நினைக்கக் கூடாது! சித்ராவுக்கும், உங்களுக்கும் ஏதாவது மனஸ்தாபமா?''

''நிச்சயமா கிடையாது!''

"அப்புறம் எதுக்காக சித்ரா இப்படியெல்லாம் பேசறான்னு புரியலே! இப்ப என்ன பண்றது?" வீரராகவன் தவிப்பாய்க் கேட்டார்.

"நான் இன்னைக்கு ஈவ்னிங் வர்றேன். கவலைப்படாதீங்க. சித்ராவை பழையநிலைக்கு கொண்டு வர்றது என் பொறுப்பு. இந்த கல்யாணம் நிச்சயம் நடக்கும். பயப்படாம போய் வாங்க!" ஆறுதலாய் பேசினாலும், அர்விந்தனின் நெஞ்சத்தினுள்ளும் ஒரு முள் உறுத்திக் கொண்டேதானிருந்தது.

முடியை கலைத்து விளையாடிய தென்றலை அரை நிலா புன்னகையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

சித்ரா மொட்டை மாடியின் கைப்பிடி சுவரருகே நின்றிருந்தாள்.

அவள் முகம் பார்த்தபடி கைகளை மார்புக்கு குறுக்கே கட்டிக் கொண்டு அர்விந்தன்.

"பேசு சித்ரா... ஒன்னுமே பேசாம இருந்தா என்ன அர்த்தம்?"

"....." கண்கள் இலக்கற்று எங்கோ வெறித்தது.

"டோட்டலி சேஞ்ச்! உன் முகத்தில் தூக்கத்திலே கூட பிரியாத அந்த புன்னகை மிஸ்ஸிங்! வாட் ஹாப்பன்ட் சித்ரா! எதையும் சொன்னாதானே தெரியும்!"

சித்ரா சலனமின்றி பார்த்தாள்.

"அதான் சொல்லிட்டேனே!"

"என்ன சொன்னே?"

...யாணம் வேண்டாம்னு!"

...தான் ஏன்னு கேக்கறேன்."

...ந்த காரணங்களை வெளியே பளிச்சினு சொல்ல முடியாது! ...லா யாருக்கும் லாபமில்லே. தெரிய வேண்டாம் ப்ளீஸ் ...டுங்க!"

"இது நீ மட்டும் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமில்லே சித்ரா. ...நானும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கேன். மைண்ட் யூ... எனக்குத் ...யணும்... கண்டிப்பா தெரியணும்!"

"தெரிஞ்சா உங்களுக்கு மட்டுமில்லே... அத்தனை ...க்கும் அவமானம்..."

"பரவாயில்லே எந்த அவமானத்தையும் தாங்கிக்க நான் ...ராகவே இருக்கிறேன்... சொல்லு!"

"எனக்குப் பிடிக்கலே"

"என்ன பிடிக்கலே?"

"உங்க... உங்களோட..."

"....."

"சொல்லு என்னோட..."

"உங்க அப்ரோச் பிடிக்கலே..."

"யூ... மீன்...?"

"ஐ... மீன் செக்ஸ்! போதுமா? தெரிஞ்சுக்கிட்டாச்சா? வாழ்க்கையில ஸ்ருதி தப்பினா... நல்ல சங்கீதம் கிடைக்காது. ஐ...மீன்... தாம்பத்யம். எனக்கு நல்ல இசை வேணும். இதுக்குமேல இதை பத்தி டிஸ்கஸ் பண்றது அநாகரீகம். மறந்துடுவோம்.

எல்லாத்தையும் மறந்துடுவோம். காதல் கத்தரிக்காய் எல்லாம் இனி நமக்குள் வேண்டாம். நான் முடிவு பண்ணிட்டேன் அதில் மாற்றமில்லை..." சித்ரா சொல்லிவிட்டு [illegible] ரோட்டை வெறித்துப் பார்த்தாள்.

தலைமேல் இடிவிழுந்த நிலுசில் தடித்துவிட்டான் அர்விந்தன்.

இதுவா காரணம்? கடவுளே... எவ்வளவு அவமானம்? அழகை குறை சொல்லியிருக்கலாம்... அன்பை குறை சொல்லி இருக்கலாம். ஆண்மையை குறை சொன்னால்... எந்த ஆண்மகனால தாங்கிக் கொள்ள முடியும்?"

சித்ரா இப்போது அவன் கண்களுக்கு குள்பக்கார கிழவி போல் தெரிந்தாள்.

அதற்குமேல் அங்கு அவனால் நிற்கமுடியவில்லை. நெருப்பில் நின்றிருப்பதுபோல் தகித்தது.

படியிறங்கினான்.

ஹாலில் இருந்தனர் அக்குடும்ப உறுப்பினர் அனைவரும் இவன் முகத்தையே ஆர்வமாய் பார்த்தனர்.

அர்விந்தன் தலைகுனிந்தபடியே... "இந்த கல்யாணத்தை நிறுத்திடுங்க!" என்று கூறிவிட்டுப் போய்விட்டான்.

அத்தனை பேரும் அதிர்ந்து போயினர்.

கார் சீறிப் புறப்பட்டது.

சித்ரா அக்கார் புள்ளியாய் மறையும்வரை கைகட்டி பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் உதட்டில் லேசான புன்னகை... அரும்பியது கண்களில் கண்ணீர் எட்டிப் பார்த்தது.

[illegible] மாதம் ஓடிப்போனது!

[illegible] போக்கில் மாற்றமில்லை. ஆனால் குடும்பத்தினர் [illegible] மாற்றம் தென்பட்டது. சித்ராவைப் பார்த்தாலே [illegible] முகத்தில் படர்கிறது. யாரும் அவளிடம் [illegible] வசந்தி அவளுக்கு மட்டும் பரிதாபப்படவில்லை. [illegible] அதன் பிறகு அவனை போனில்கூட தொடர்பு [illegible] எல்லாமே சித்ரா எதிர்பார்த்தபடி நடந்தது! [illegible] எதிர்பார்த்தவை நடக்கும்போது சித்ராவால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அவளுக்குள்ளே உடலுக்கும், [illegible] இடையே நடக்கும் யுத்தத்தால்... உடல் மெலிந்துக் கொண்டிருந்தது.

வீட்டாரின் முகசுளிப்பை அவளால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அன்பு என்னும் ஆக்ஸிஜனால் குழப்பப்பட்டு [illegible] அதை சுவாசிக்க முடியாததால் திணறினாள் சித்ரா.

இதற்கு மேலும் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது என்ற நிலையில்... அந்த முடிவிற்கு வந்தாள் சித்ரா.

8

"ஐய்யய்யோ..." என்ற அலறிய வசந்தியின் குரலில் அனைவரும் விழித்துக் கொண்டனர்.

நேரம்... நள்ளிரவு இரண்டு மணி!

பாத்ரூம் போவதற்காக எழுந்தாள் வசந்தி. பாத்ரூமிற்கு செல்ல வேண்டுமானால், சித்ராவின் அறையைக் கடந்துதான் சென்றாக வேண்டும்.

சித்ராவின் அறைக்கதவு உள்தாளிடாததால்... காற்றில் அசைந்து சற்றே திறந்திருந்தது. உள்ளிருந்து வந்த முனகல்

சித்ராவோடு ப்ரியா படுத்துக் கொண்டாள். நல்ல தூக்கத்தில், ப்ரியாவின் கை சித்ராவின் இடது மார்பில் விழுந்தது.

விழித்த சித்ராவுக்கு வலி உயிர் போயிற்று. ப்ரியா நன்றாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

சித்ராவுக்கு சில நாட்களாகவே இடதுபக்க நெஞ்சுப் பகுதியில் வலி இருந்தது. இப்போது ப்ரியா கைபட்டதால்... ஊசியால் குத்துவது போல் வலித்தது. படுக்கையை விட்டு எழுந்தமர்ந்து மார்பை அழுத்தி வலியை கட்டுப்படுத்த முயன்றவள்... அந்த மாற்றத்தை உணர்ந்தாள்... கை பிசுபிசுத்தது.

வெளிச்சத்தில் பார்த்தவள் அதிர்ந்தாள். கையில் ரத்தம். எப்படி... எப்படி வந்தது?

எழுந்து குளியலறைக்குப் போனவள் நைட்டியை கழற்றிப் பார்த்தாள். இடது பக்க மார்பிலிருந்து ரத்தம் கசிந்து கொண்டிருந்தது.

பயந்துபோனாள். யாரிடமும் சொல்லவில்லை.

மறுநாள் அனைவரும் தாஜ்மகாலைப் பார்க்க புறப்பட்டபோது... வயிற்றுவலி என்று சித்ரா மட்டும் அறையிலேயே தங்கிக் கொண்டாள்.

அனைவரும் சென்றபின்... சித்ரா ஒரு லேடி டாக்டரிடம் சென்றாள். பரிசோதித்த டாக்டர் பரிதாபமாய் பார்த்தார். அவருக்கு பரிசோதிக்காமலேயே தெரிந்தது... அது மார்பு புற்றுநோய் என்று! முற்றிப்போய் கட்டி உடைத்து ரத்தம் வெளியே வந்திருக்கிறது. உடனடியாக ஆபரேஷன் பண்ணி அந்த மார்பை அகற்றினாலன்றி நிச்சயம் உயிர் பிழைக்க முடியாது!'' என்று கூறினாள்.

உச்சபட்சமாய் அதிர்ந்து போனாள்.

"எனக்கா... எனக்கா கான்சர்? அதுவும் மார்பில்! பெண்களின் அழகுக்கு ஆதாரமான அவயத்திலா?

...த்துப் போனாள்.

என்னாலேயே தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லையே! வீட்டில் தெரிந்தால் எப்படி துடித்துப் போவார்கள்? அரவிந்தன் உயிரையே வைத்திருக்கிறாரே... அவரால் எப்படி தாங்கிக் கொள்ள முடியும்? என் அழகு குறையாமல் கடைசிவரை இதேபோல் இருக்க வேண்டும். என்று கடவுளிடம் வரம் கேட்டவருக்கு... ஒரு பக்கம் மார்பில்லாத என் ஊனமான அழகைப் பார்த்து துடித்து விடமாட்டாரா?

கடவுளே... உனக்கு இரக்கமில்லையா? எல்லாவற்றையும் ஒட்டு மொத்தமாய் கொடுத்து இப்படி ஒரேயடியாய் அள்ளிக்கொள்ளப் பார்க்கிறாயே... இல்லை... என்னால் அந்தக் குறையோடு வாழமுடியாது. நான் ஆபரேஷன் செய்து கொள்ளமாட்டேன். இதை யாருக்கும் தெரியாமல் மறைப்பேன்!

ஆனால் எப்படி?

பலமாய் தும்மினால்கூட கவலைப்படும் மனிதர்கள் மத்தியில் இதை எப்படி மறைப்பது?

ஒரே வழி... அவர்களை நெருங்கவிடாமல் செய்வது! அதனால்தான் அனைவரும் வெறுக்கும்படி நடந்து கொண்டாள். ரத்தக்கசிவு வெளியே தெரியக் கூடாதென்று பெரும்பாலும் கருப்பு, நீலக்கலர் உடைகளையே அணிந்தாள். துணி துவைத்தால் ரத்தக்கறை தெரிந்துவிடும் என்பதாலேயே யாரையும் துவைக்க அனுமதிக்கவில்லை.

சப்தம் அபஸ்வரமாய் எதையோ உணர்த்த... வசந்தி கதவைத் திறந்து உள்ளே போய் விளக்கைப் போட்டவள் உச்சமாய் அதிர்ந்தாள்.

கட்டிலில் ஒருவிதமான கோணத்தில் படுத்திருந்த சித்ரா கண்கள் கிறங்கிப் போய், முனகிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் பக்கத்திலேயே ஒரு கடிதம்! எடுத்து பிரித்தாள்.

''என் அன்பிற்குகந்த உங்கள் அனைவருக்கும்! நான் போகிறேன்!

உங்கள் வெறுப்பை வேண்டுமென்றே சம்பாதித்து எல்லோரையும் துன்புறுத்திவிட்டேன். எல்லாம் காரணமாகத் தான்! என் பிரிவு உங்களை வதைக்கக் கூடாது என்பதற்காக! என்னை மன்னித்து விடுங்கள்... நான் என்றைக்கிருந்தாலும் சாகப் போகிறவள். சாவின் கடைசிக் கட்டத்தில் நான் படும் வேதனை உங்களை வதைக்கக் கூடாது என்பதற்காக... இப்போதே போகிறேன். தூக்க மாத்திரைகளின் உதவியோடு!

என்னை அத்தனை பேரும் மன்னித்துவிடுங்கள்! அர்விந்தனிடம் ஒன்றை தெரியப்படுத்திவிடுங்கள். அவர்மட்டும்தான் என் இதயத்தில் இருக்கிறார். எத்தனை ஜென்மம் எடுத்தாலும் அவர்தான் என் கணவர்.

விடைபெறுகிறேன்!

இப்படிக்கு

சித்ரா

படித்தபிறகுதான் விபரீதம் புரிந்து அலறினாள் வசந்தி! அவளை மடியில் போட்டுக் கொண்டு அழுதாள். வீடுகளேபரமானது. கலிங்கர் துரிதமாய் ஒரு டாக்ஸியை அழைத்து வந்து தங்கையை அள்ளிக்கொண்டு ஹாஸ்பிடலுக்கு ஓடினான்.

...ராகவன் அர்விந்தனுக்கு போன் செய்தார்.

...மனோடு கைகுலுக்கிக் கொண்டிருந்தவனை விடாப் ...ய் இழுந்து வந்தனர் டாக்டர்கள்.

...ப்படியோ பிழைத்து விட்டாள் சித்ரா.

அவள் கண்திறக்க மூன்றுநாட்கள் ஆனது.

...ட்டிலைச் சுற்றி அம்மா, அப்பா, அண்ணன், அண்ணி, ...கை, அர்விந்தன், அமிர்தம்மாள் அத்தனைபேரும் கவலை ...ந்த முகங்களோடு குழுமியிருந்தனர்.

கண்களைத் திறந்த சித்ரா அவர்களைப் பார்த்து ...ஆரம்பித்தாள்.

''ஏன்... என்னைக் காப்பாத்தினிங்க?''

''நீ சாகற அளவுக்கு உனக்கென்ன பிரச்னை சித்ரா! எதுக்காக ...ப்படி நடந்துக்கிட்டே? உன்மேல நாங்க வைச்சிருக்கிற ...ன்புக்கு நீ செய்ற பரிகாரமா இது? காலம் முழுக்க எங்களை ...ழவைச்சிட்டு போக உனக்கெப்படி மனசு வந்தது?'' வசந்தி ...வள் அருகே அமர்ந்து தலை கோதியபடி அழுதாள்.

''அழாதீங்கண்ணி... நான் எல்லாத்தையும் சொல்லிட ...றேன்... இனி மறைக்க பிரயோஜனமில்லை... சொல்லிடறேன்... ...ான் டூர் போயிருந்தப்ப... டெல்லியிலே மூணு நாள் ...ங்கினோம்!'' சொல்லத் தொடங்கினாள்.

சந்தோஷமாய் ஊர் சுற்றிவிட்டு ஏற்கனவே பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த லாட்ஜில் களைப்போடு கட்டிலில் ...ாய்ந்தனர்.

ஒரு கட்டிலில் இருவர் படுக்க வேண்டும்.

தன் மரணம் அவர்களுக்குத் துயரத்தை தரக்கூடாது தன்னை வெறுக்கும் உச்சநேரத்தில் வீட்டைவிட்டு யாருடனோ ஓடிவிட்டது போல் நம்பவைத்து... எங்காவது போய் இறந்துவிடவேண்டும் என்று நினைத்தாள். ஆனால், நாள் நெருங்க, நெருங்க... தான் அனாதையாக சாகக்கூடாது என்ற எண்ணம் வலுத்தது. அதனால் தூக்கமாத்திரைகளை உட்கொண்டாள்.

இதையெல்லாம் சொல்லிமுடித்தபோது சற்றும் எதிர்பாராத பெரிய அதிர்ச்சி அனைவர் முகத்திலும் தாண்டவமாடியது.

"என் கண்ணே உனக்கா இந்த கதி?"

"இந்த வயதில் இப்படியொரு நோயா?"

"கடவுளுக்கு உன் மேல் பொறாமை வந்து இப்படி ஒரு வியாதியை கொடுத்தானோ?"

ஆளாளுக்கு அழ, அமிர்தம்மாள் கண்ணாடியை கழற்றி கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

"உன் முடிவு தப்பு சித்ராம்மா! அழகுங்கறது வெய்யில்ல வச்ச வெண்ணெய் மாதிரி! உருகிப் போய்டும். அது நிரந்தரமில்லே! நிலையில்லா அழகுக்காக... உன் உயிரை விலையா கொடுக்க நினைச்சே பார்... பெரிய முட்டாள் தனம்!"

அர்விந்தன் சித்ராவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சில நிமிடங்கள் கடந்திருக்கும். அவன் குரல் கணீரென ஒலித்தது.

"தயவு செஞ்சு... கொஞ்ச நேரம் எல்லோரும் வெளியே போங்க. நான் சித்ராகிட்டே தனியா பேசணும்!"

சற்று நேரத்தில் அறை காலியாக, சித்ராவும் அர்விந்தனும் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தனர்.

அர்விந்தன் அவளை துளைத்துவிடுவதைப் போல் பார்த்தான். அந்த வீச்சை தாங்கமுடியாமல் கண்களை மூடிக் கொண்டாள் சித்ரா.

"சித்ரா..."

"......"

"அடி முட்டாள் பெண்ணே! என்ன காரியம் செய்துவிட்டாய்?"

"உன் உயிரைப் போக்கிக் கொள்ள முடிவெடுத்ததன் முதல் காரணமே நான்தானே? உன் வாழ்க்கையில் நான் நுழையாவிட்டால்... நீ ஆபரேஷன் செய்து கொண்டிருப்பாய் தானே? எனக்காக... நான் தாங்கிக் கொள்ள மாட்டேன் என்றுதானே இந்த முடிவை எடுத்தே?

இதோ பார்! ஒன்றைப் புரிந்துக் கொள்! மோனோலிசா ஓவியத்தை கரையான் அரித்துத் தின்றாலும் அதை கோடிக்கணக்கில் வாங்க கூட்டம் இருக்கிறது. அவர்களெல்லாம் ஓவியத்தை ரசிப்பவர்கள். மதிப்பு தருபவர்கள்.

நானும் ரசிகன்தான். இந்த உயிருள்ள ஓவியத்தை மதிப்பவன், ஆராதிப்பவன்! அன்று உன்னோடு வாழ்ந்த வாழ்க்கை... இந்த ஜென்மம் முழுக்க போதும் கண்ணம்மா! செக்ஸ் மட்டும்தானா தாம்பத்யம்? இல்லை!

நீ என்னை தவறாக புரிந்துகொண்டிருக்கிறாய்! எனக்கு நீ வேண்டும்... சித்ரா என்னும் உயிர் வேண்டும். ஆபரேஷன் செய்துக்கிட்டு வாழ முடியாதா பைத்தியக்காரி? நமக்கு இன்னும் இரண்டு மாதத்தில் திருமணம் கண்டிப்பாக நடக்கும். நமக்கும் குழந்தைகள் பிறக்கும்..."

"அர்விந்த்... நான் சொல்றதை..." சித்ரா வாய் திறந்தாள்.

"நோ... நீ பேசக்கூடாது! நீ பேசறதெல்லாம் அர்த்தமில்லாதது. நான் டாக்டரிடம் உடனே ஆபரேஷனுக்கு ஏற்பாடு செய்யச் சொல்லப் போகிறேன். என்னை பிரிய நல்ல காரணம் சொன்னாயே... உண்மையில் சொல்... என் அப்ரோச் பிடிக்கவில்லை?" சூழ்நிலையை கலகலப்பாக்கினான்.

"ச்சீய்..." என்று வெட்கப்பட்டவள் மறுகணமே அப்படி எல்லாம் சொல்லி இவனை துன்புறுத்தியிருக்கிறோமே என்று உதடு பிதுங்கி அழ ஆரம்பித்தாள்.

"என்னை மன்னிச்சிடுங்க அர்விந்த்..."

"அழாதே சித்ரா..."

"என்னால முடியல..."

"அழறதை நிறுத்து..."

"ஐ... கான்ட்..." தேம்பித் தேம்பி அழ ஆரம்பித்தாள்.

அர்விந்தன் சட்டென குனிந்து அவள் வாயைப் பொத்தினான்... தன் உதடுகளால்!

★ ★ ★

CPL570201